

คณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ

รายงานการประชุม

คณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ (กพยช.)

ครั้งที่ ๒/๒๕๖๔

วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เวลา ๑๓.๓๐ น.

โดยใช้วิธีการประชุมทางไกล (Video Conference) ผ่านระบบ Cisco Webex Meetings

ผู้มาประชุม

๑. รองนายกรัฐมนตรี
นายวิชณุ เครืองาม	ประธานกรรมการ
๒. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
นายสมศักดิ์ เทพสุทิน	รองประธานกรรมการ
๓. ปลัดกระทรวงยุติธรรม
ศาสตราจารย์พิเศษวิศิษฎ์ วิศิษฎ์สรอรรถ	กรรมการ
๔. ปลัดกระทรวงการคลัง
นางชลิตา พันธุ์กระวี (ผู้แทน)
ผู้ตรวจราชการกระทรวงการคลัง	กรรมการ
๕. ปลัดกระทรวงมหาดไทย
นายอรรถวิชช์ สัมพันธ์รัตน์ (ผู้แทน)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
๖. ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
นายกฤษณพล วุฒิจันทร์ (ผู้แทน)
ผู้อำนวยการกองกฎหมาย	กรรมการ
๗. อัยการสูงสุด
หม่อมหลวงศุภกิตต์ จรูญโรจน์ (ผู้แทน)
เลขาธิการสถาบันนิติวัชร์	กรรมการ
๘. เจ้ากรมพระธรรมนูญ
พลเอก ประชาพัฒน์ วัจนะรัตน์	กรรมการ
๙. ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
พลตำรวจเอก สุทินทรัพย์พ่วง (ผู้แทน)
รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ	กรรมการ
๑๐. เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา
นายนพดล เกียรติคุณ (แทน)
รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา	กรรมการ

๑๑.	เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
นายนิติไชย เกษมมงคล	กรรมการ
๑๒.	เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
นายวิทยา นิตธีธรรม (ผู้แทน)
ผู้อำนวยการกองกฎหมาย	กรรมการ
๑๓.	เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
นายวิชัย ไชยมงคล	กรรมการ
๑๔.	เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
นางสาวมนต์ทิพย์ สัมพันธ์วงศ์ (ผู้แทน)
ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์และสังคม	กรรมการ
๑๕.	เลขาธิการคณะรัฐมนตรี
นางณัฐภัฏจารี อนันตศิลป์	กรรมการ
๑๖.	เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง
นางสมฤดี ธีบุญศิริ	กรรมการ
๑๗.	เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม
นายศุภกิจ แย้มประชา (ผู้แทน)
รองเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม	กรรมการ
๑๘.	เลขาธิการเนติบัณฑิตยสภา
นายชาติรี สุวรรณิน	กรรมการ
๑๙.	นายกสภาทนายความ
ว่าที่ร้อยตรี ดร.ถวัลย์ รุยาพร	กรรมการ
๒๐.	ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม
นายวัลลภ นาคบัว (ผู้แทน)
รองปลัดกระทรวงยุติธรรม	กรรมการ
๒๑.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
นางชุตติมา หาญเผชิญ (ผู้แทน)
รองเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน	กรรมการ
๒๒.	ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ
นายสมมิตร ไตรรักตระกูล (ผู้แทน)
รองผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ	กรรมการ
๒๓.	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านอาชญาวิทยา
นายชาญเชาวน์ ไชยานุกิจ	กรรมการ
๒๔.	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย
ศาสตราจารย์อุดม รัฐอมฤต	กรรมการ
๒๕.	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารงานยุติธรรม
ว่าที่พันตรี ดร.สมบัติ วงศ์กำแหง	กรรมการ
๒๖.	คณบดีคณะนิติศาสตร์หรือเทียบเท่าของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
นางสาวนันทมน คงเจริญ
คณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	กรรมการ

๒๗.	คณบดีคณะนิติศาสตร์หรือเทียบเท่าของสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย รัตน์ชื่อสกุล คณบดีคณะนิติศาสตร์ปรีดี พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	กรรมการ
๒๘.	ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม พันตำรวจโท พงษ์ธร ธัญญสิริ	เลขานุการ
๒๙.	รองผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม นางสาวสุพรรณิ ประเสริฐทองกร	ผู้ช่วยเลขานุการ
๓๐.	รองผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม นายชัยวัฒน์ รุ่งเล็ก	ผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑.	นางสุจิตรา แก้วไกร	รองอธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ
๒.	นายธปภัค บุรณะสิงห์	กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ
๓.	นายพีรภัทร บุญรอด	กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ
๔.	นายวิพล กิตติทัศนาศรัย	สำนักงานอัยการสูงสุด
๕.	นายสายชล ยั่งรอด	สำนักงานกิจการยุติธรรม
๖.	นายไชยสุวัฒน์ ฤงเงิน	สำนักงานกิจการยุติธรรม
๗.	นางชัตติยา รัตน์ดิลก	สำนักงานกิจการยุติธรรม
๘.	นายนิทัศน์ แสงวัฒนะ	สำนักงานกิจการยุติธรรม
๙.	นางสาวปริยานุช จริงจิตร	สำนักงานกิจการยุติธรรม
๑๐.	นางสาวจิตติยา พลุกษาเมธานันท์	สำนักงานกิจการยุติธรรม
๑๑.	นางสาทิมา ทองศรีจันทร์	สำนักงานกิจการยุติธรรม
๑๒.	นางสาวปริยานุช สันติวงษ์	สำนักงานกิจการยุติธรรม
๑๓.	นางสาวสุทิสาน น้อมรักษา	สำนักงานกิจการยุติธรรม
๑๔.	นางสาวศุทธิยา แก้วอ่อน	สำนักงานกิจการยุติธรรม
๑๕.	นางสุพิชฌาย์ ญาณวรสิทธิ์เดช นุชทัต	สำนักงานกิจการยุติธรรม

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๐ น.

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

ประธานกรรมการได้แจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า ในห้วงระยะเวลา ๓-๔ เดือนที่ผ่านมา คณะรัฐมนตรีได้มีการเสนอร่างกฎหมายเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของรัฐสภาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมที่สำคัญของประเทศ ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๔ ประมวลกฎหมายยาเสพติด และพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ผ่านมา ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงกระบวนการดำเนินคดีเกี่ยวกับยาเสพติดหลายประการ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการปรับตัวให้สอดคล้องกับกฎหมายฉบับนี้

๒. สำนักงานศาลยุติธรรมได้มีการเสนอร่างกฎหมายจำนวน ๔ ฉบับ ได้แก่
 ๑) ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒) ร่างพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๓) ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. และ ๔) ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ซึ่งร่างกฎหมายทั้ง ๔ ฉบับ มีหลักการเกี่ยวกับการแก้ไขหลักเกณฑ์กรณีกิจการพ้นจากตำแหน่งของผู้พิพากษาในศาล รวมถึงผู้พิพากษาสมทบ ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวันที่ ๒

๓. กฎหมายเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดร้ายแรงและไม่ร้ายแรง จำนวน ๒ ฉบับ คือ ร่างพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. ซึ่งเป็นร่างกฎหมายที่กระทรวงยุติธรรมเสนอ และร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ซึ่งเป็นร่างกฎหมายที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอ ขณะนี้อยู่ระหว่างกระบวนการเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

๔. ร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. โดยอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการธิการร่วม ซึ่งคาดว่าจะเสร็จสิ้นในสมัยการประชุมนี้ และภายหลังจากนี้ จะมีการเสนอร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนคดีอาญาต่อไป

มติที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๔
 ฝ่ายเลขานุการได้แจ้งต่อที่ประชุมว่า ตามที่ได้มีการประชุมคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ (กพยช.) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๔ ฝ่ายเลขานุการได้จัดส่งรายงานการประชุมดังกล่าวให้คณะกรรมการฯ เรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๔ โดยมีกรรมการประสานขอแก้ไขรายงานการประชุม จำนวน ๑ ท่าน คือ ผู้แทนอัยการสูงสุด ขอแก้ไขและปรับถ้อยคำในรายงานการประชุม หน้า ๒๒ ระเบียบวาระที่ ๕ ดังนี้

- ย่อหน้าแรก บรรทัดที่ ๓ และ ๔ จากเดิม “เนื่องจากการกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหากระบวนการยุติธรรมในบางครั้งยังไม่สอดคล้องกับปัญหานักโทษล้นเรือนจำ” ปรับแก้เป็น “เนื่องจากแนวทางแก้ไขปัญหากระบวนการยุติธรรมในปัจจุบันยังไม่สอดคล้องกับปัญหานักโทษล้นเรือนจำ”

- ย่อหน้าแรก บรรทัดสุดท้าย จากเดิม “ต้นทุนเฉลี่ยในการดำเนินคดีเป็นจำนวนกว่าเจ็ดหมื่นบาท” ปรับแก้เป็น “ต้นทุนเฉลี่ยในการดำเนินคดีแต่ละคดีเป็นจำนวนกว่าเจ็ดหมื่นบาท”

- ย่อหน้าที่สอง จากเดิม “นอกจากนี้ปัจจุบันได้มีการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำผิดซ้ำ แต่อัตรากการกระทำผิดซ้ำยังมีจำนวนค่อนข้างสูงใน ๓ ปี มีผู้กระทำผิดซ้ำสูงถึง ๓๔.๕๖% สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ความจำเป็นที่จะต้องมีมาตรการอื่นเข้ามาช่วยจัดการให้เกิดกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ โดยการแก้ปัญหาดังกล่าว จะต้องแก้ไขในเชิงระบบ ไม่ใช่การแยกส่วนแต่ละหน่วยงานต่างคนต่างทำซึ่งกระบวนการชะลอการฟ้องเป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถสนับสนุนได้ และเป็นมาตรการที่สอดคล้องกับมาตรการสากล กฎหมายของต่างประเทศที่นำไปใช้และได้ผลดี และการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการ ...”

ปรับแก้เป็น “นอกจากนี้แม้ปัจจุบันได้มีการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำผิดซ้ำ แต่อัตรากการกระทำผิดซ้ำยังมีจำนวนค่อนข้างสูงใน ๓ ปี มีผู้กระทำผิดซ้ำสูงถึง ๓๔.๕๖ % สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ความจำเป็นที่จะต้องมีมาตรการอื่นเข้ามาช่วยจัดการให้เกิดกระบวนการยุติธรรมที่มีประสิทธิภาพเชิงสมานฉันท์ โดยการแก้ปัญหาดังกล่าว จะต้องแก้ไขในเชิงระบบ ไม่ใช่การแยกส่วน

แต่ละ ...

แต่ละหน่วยงานต่างคนต่างทำซึ่งกระบวนการชะลอการฟ้องเป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถสนับสนุนได้ และเป็นมาตรการที่สอดคล้องกับมาตรการสากล กฎหมายของต่างประเทศที่นำไปใช้และได้ผลดี โดยการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการ ...”

ในการนี้ ฝ่ายเลขานุการได้แก้ไขรายงานการประชุมดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว จึงเสนอที่ประชุมเพื่อโปรดพิจารณารับรองรายงานการประชุม

มติที่ประชุม รับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๔

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเพื่อทราบ

๓.๑ ความคืบหน้าการดำเนินงานตามมติที่ประชุมคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ

ฝ่ายเลขานุการได้รายงานความคืบหน้าการดำเนินการตามมติ กพยช. ในคราวการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ ที่ผ่านมา เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๔ จำนวน ๖ เรื่อง ดังนี้

๓.๑.๑ แผนการขับเคลื่อนข้อเสนอแนะจากโครงการวิจัยด้านลดการกระทำผิดเข้าสู่การปฏิบัติ ภายหลังจากที่ประชุมได้เห็นชอบแผนการขับเคลื่อนข้อเสนอแนะจากโครงการวิจัยด้านลดการกระทำผิดเข้าสู่การปฏิบัติดังกล่าว โดยมอบหมายคณะกรรมการภายใต้ กพยช. ที่มีภารกิจเกี่ยวข้อง จำนวน ๓ คณะ เป็นผู้กำกับดูแล ฝ่ายเลขานุการจึงได้รายงานผลการดำเนินงาน ดังนี้

๑) กรอบการวิจัยที่ ๑, ๒ และ ๓ กำกับดูแลโดยคณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมการวิจัยในกระบวนการยุติธรรม โดยดำเนินการต่อเนื่องในโครงการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำ (ปีที่ ๒) ปัจจุบัน สำนักงานกิจการยุติธรรมในฐานะฝ่ายเลขานุการ ได้รับจัดสรรงบประมาณจากสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ จำนวน ๙.๘๖ ล้านบาท เพื่อดำเนินการต่อเนื่องในโครงการวิจัย จำนวน ๕ โครงการ ภายใต้ ๔ กรอบการวิจัย ได้แก่ ๑) การพัฒนาระบบจำแนกผู้กระทำผิดที่มีประสิทธิภาพ การพัฒนากระบวนการแก้ไข บำบัด ฟื้นฟูผู้กระทำผิดที่มีประสิทธิภาพ ๓) การประเมินผลโปรแกรมแก้ไขบำบัดฟื้นฟู และการพัฒนากระบวนการติดตามหลังปล่อยที่มีประสิทธิภาพ ๔) การพัฒนามาตรการทางกฎหมาย/กลไกการป้องกันการกลับมามีการกระทำผิดซ้ำ

๒) กรอบการวิจัยที่ ๔ การพัฒนามาตรการทางกฎหมาย/กลไกการป้องกันการกลับมามีการกระทำผิดซ้ำ กำกับดูแลโดยคณะกรรมการพัฒนากฎหมายและการบังคับใช้ คณะอนุกรรมการได้มีการพิจารณาแนวทางในการแก้ไขกฎหมายที่สำคัญ ได้แก่ (ร่าง) พระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. (ร่าง) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (เพิ่มเกณฑ์อายุเด็กในกรณีเด็กกระทำความผิดอาญา) (ร่าง) พระราชบัญญัติป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. และ

๓) กรอบการวิจัยที่ ๕ การผลักดันการดำเนินโครงการและการทดลองนำผลการวิจัยไปสู่การปฏิบัติในลักษณะแซนด์บ็อกซ์ (Sandbox) กำกับดูแลโดยคณะกรรมการประสานและพัฒนาระบบงานยุติธรรม ฝ่ายเลขานุการได้ดำเนินการศึกษา และสำรวจข้อมูลหน่วยงานที่มีภารกิจ และสามารถดำเนินโครงการในลักษณะของการทดลองนำผลการวิจัยไปสู่การปฏิบัติได้ อาทิ การจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมราชทัณฑ์ โครงการโคกหนองนาแห่งน้ำใจและความหวัง และการจัดสรรงบประมาณเพื่อช่วยเหลือผู้พ้นโทษในการกลับคืนสู่สังคม ของกรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ และสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม ทั้งนี้ ฝ่ายเลขานุการ จะได้ดำเนินการประสานหน่วยงานต่างๆ เพื่อหารือร่วมกันในเบื้องต้นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการผลักดันข้อเสนอแนะจากการวิจัยสู่การปฏิบัติในลักษณะ Sandbox และคณะกรรมการประสานและพัฒนาระบบงานยุติธรรม เพื่อติดตามการดำเนินงานต่อไป

๓.๑.๒ การพัฒนาการเรียนการสอนหลักสูตรอบรมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทตามพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. ๒๕๖๒ ภายหลังจากที่ กพยช. ได้เห็นชอบให้เพิ่มเติมวิธีการเรียนการสอนจากในห้องเรียน (On-site) อีก ๒ วิธี คือ (๑) การเรียนการสอนแบบออนไลน์ (Online) เดิมรูปแบบ และ (๒) การเรียนการสอนแบบผสมผสานทั้งการออนไลน์ (Online) และในห้องเรียน (On-site) และมอบหมายให้คณะกรรมการส่งเสริม พัฒนาและขับเคลื่อนการดำเนินงานการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท รับข้อสังเกตของคณะกรรมการไปพิจารณาดำเนินการ ทั้งนี้ ให้มีการติดตามประเมินผลการนำหลักสูตรอบรมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทฯ ไปใช้ นั้น คณะอนุกรรมการจึงได้รายงานข้อมูลการจัดหลักสูตรอบรมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทฯ ทั้ง ๓ รูปแบบ ตั้งแต่ กพยช. ได้มีมติเห็นชอบ จนถึงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ โดยมีหน่วยงาน/สถาบันการศึกษา ดำเนินการ ๑๐ แห่ง ได้แก่ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สภานายความ กระทรวงสาธารณสุข มหาวิทยาลัยมหาลงกรณ์ราชวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเกริก มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต และมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ซึ่งจัดอบรมไปแล้วรวมทั้งสิ้น ๗๔ รุ่น และมีผู้ผ่านการอบรมจำนวน ๓,๗๒๕ คน สำหรับการติดตามผลการนำหลักสูตรอบรมไปใช้ พบว่า ๑) วิธีการเรียนการสอนรูปแบบ On-site หน่วยงานต่างๆ ได้ดำเนินการตามมาตรฐานที่ กพยช. รับรอง ๒) วิธีการเรียนการสอนรูปแบบ Online ส่วนใหญ่ผู้เข้าอบรมสามารถเรียนรู้ได้ตามที่วิทยาการจัดการเรียนการสอน แต่มีข้อจำกัดสำหรับผู้เรียนที่เป็นผู้สูงอายุ ในการใช้งานอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และโปรแกรมที่ใช้จัดการเรียนการสอน จึงได้มีการกำหนดแนวทางให้หน่วยงานที่นำหลักสูตรฯ ไปจัดอบรม มีการเตรียมความพร้อมผู้เข้าอบรมเกี่ยวกับการใช้งานโปรแกรม หรือแอปพลิเคชันสำหรับการเรียนการสอน Online และให้มีเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือตลอดระยะเวลาอบรม โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพอยู่ระหว่างพัฒนาระบบสารสนเทศกลางสำหรับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ระยะที่ ๒ เพื่อให้บริการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท Online เดิมรูปแบบในอนาคต ๓) วิธีการเรียนการสอนแบบผสมผสาน Online ในหมวดวิชาที่เป็นชั่วโมงบรรยาย และ On-site ในหมวดวิชาที่เป็นการฝึกปฏิบัติ ทำให้ผู้เข้าอบรมได้มีปฏิสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ได้มากกว่าการจัดการเรียนการสอนรูปแบบ Online และวิทยาการสามารถตรวจสอบและให้คำแนะนำในการจัดทำบันทึกข้อตกลงได้ในขณะฝึกปฏิบัติเป็นรายบุคคล

๓.๑.๓ ทิศทางการพัฒนางานวิจัยในกระบวนการยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๖๙ ตามที่ กพยช. ได้รับทราบทิศทางการพัฒนางานวิจัยในกระบวนการยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๖๙ จำนวน ๕ กรอบ ตามที่ฝ่ายเลขานุการเสนอ ฝ่ายเลขานุการจึงได้จัดทำ (ร่าง) กรอบการวิจัยเพื่อการพัฒนากระบวนการยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๖๙ และเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมงานวิจัยในกระบวนการยุติธรรมพิจารณา เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ซึ่งคณะกรรมการได้ให้ความเห็นชอบ (ร่าง) กรอบการวิจัยฯ ดังกล่าว โดยให้เพิ่มเติมประเด็นวิจัยตามข้อเสนอแนะของที่ประชุมคณะกรรมการ และให้เสนอต่อ กพยช. ต่อไป ซึ่งฝ่ายเลขานุการได้เพิ่มเติมประเด็นวิจัยตามมติที่ประชุมคณะกรรมการ และได้เสนอ กพยช. ในวาระเพื่อพิจารณาที่ ๔.๓

๓.๑.๔ การอำนวยความสะดวกด้วยมาตรการแทนการฟ้องคดีอาญา ตามที่ กพยช. ได้เห็นชอบให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจพิจารณาร่างกฎหมายมาตรการแทนการฟ้องคดีอาญา กรณีมาตรการชะลอการฟ้อง เพื่อแก้ไขปัญหากระบวนการยุติธรรมในเชิงระบบ และมอบหมายฝ่ายเลขานุการหารือร่วมกับสำนักงานอัยการสูงสุด โดยสถาบันนิติวัชร์ และกระทรวงยุติธรรม ในการพิจารณาปรับปรุงเพิ่มเติมองค์ประกอบ และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการชุดดังกล่าวให้มีความเหมาะสม รวมทั้งมอบหมายฝ่ายเลขานุการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันกำหนดแนวทางการดำเนินงาน โดยกำหนดกรอบระยะเวลาให้แล้วเสร็จภายใน ๒ เดือน ปัจจุบันได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจฯ และได้มีการประชุมคณะกรรมการ จำนวน ๓ ครั้ง ซึ่งได้มีการจัดทำร่างพระราชบัญญัติชะลอการฟ้อง พ.ศ. เสร็จสิ้น

เป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยในคราวการประชุมคณะอนุกรรมการ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ประชุมมีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติชะลอการฟ้อง พ.ศ. ตามที่ฝ่ายเลขานุการเสนอ และมอบหมายให้สำนักงานกิจการยุติธรรม ในฐานะฝ่ายเลขานุการ เสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวต่อ กพยช. เพื่อพิจารณาต่อไป โดยรายละเอียดเพิ่มเติมได้นำเสนอในวาระเพื่อพิจารณาที่ ๔.๒

๓.๑.๕ การพัฒนาข้อมูลด้านกระบวนการยุติธรรม เพื่อนำไปสู่การพยากรณ์สถานการณ์อาชญากรรม ตามที่ฝ่ายเลขานุการได้นำเรียนให้ กพยช. ทราบว่า สำนักงานกิจการยุติธรรม โดยศูนย์พยากรณ์สถานการณ์อาชญากรรมแห่งชาติ (ศอช.) ร่วมกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้ดำเนินโครงการพัฒนาการแสดงผลข้อมูลสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมในรูปแบบ Data Visualization เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์แนวโน้มสถานการณ์อาชญากรรม ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ คือ เพื่อค้นหาปัจจัยที่นำไปสู่การวิเคราะห์แนวโน้มการก่ออาชญากรรมและการพยากรณ์สถานการณ์อาชญากรรม และพัฒนาการแสดงผลข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมในรูปแบบ Data Visualization เพื่อให้เกิดการแสดงผลข้อมูลในหลายมิติที่มีความเชื่อมโยงกัน ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและระดับจังหวัด โดยมีเป้าหมายสำคัญ ประกอบด้วย ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลแนวโน้มอาชญากรรม เพื่อเฝ้าระวังไม่ให้เกิดเป็นเหตุอาชญากรรม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับจังหวัดสามารถนำข้อมูลไปกำหนดมาตรการ แนวทาง และแผนยุทธศาสตร์จังหวัดที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันแก้ไขอาชญากรรม หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมสามารถนำข้อมูลไปวิเคราะห์ประเมินเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการดำเนินงานและการอำนวยความสะดวกยุติธรรม ผู้บริหารหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ตลอดจน กพยช. และรัฐบาล สามารถนำข้อมูลไปประกอบการตัดสินใจในการกำหนดนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมภายใต้ข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ เป็นต้น ทั้งนี้ กระบวนการดำเนินงานจะมีการศึกษาวิจัยข้อมูลปัจจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพยากรณ์ที่ทันสมัย ซึ่งในขณะนี้ ฝ่ายเลขานุการ อยู่ระหว่างการศึกษารวบรวมข้อมูลสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง อย่างน้อย ๓ ปีย้อนหลัง (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๓) เพื่อนำมาใช้ในการแสดงผลข้อมูลด้านกระบวนการยุติธรรมในรูปแบบ Data Visualization จำนวน ๑๐ ชุดข้อมูล ประกอบด้วย ๑) รายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ๒) ข้อมูลสถิติอาชญากรรมในชั้นตำรวจ ๓) ข้อมูลผู้พักโทษและพ้นโทษย้อนหลัง และประมาณการผู้พักโทษและพ้นโทษ พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๖๖ ๔) โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Victimization Survey) ๕) ระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้า (TPMAP) ๖) จำนวนประชากรจากการทะเบียน จำแนกตามกลุ่มอายุและจังหวัด ๗) รายงานสถิติจำนวนทะเบียนหย่า ๘) คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ ๙) จำนวนตำแหน่งของงานว่าง และ ๑๐) สถิติสะสมจำนวนโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งหากมีความคืบหน้าประการใด ฝ่ายเลขานุการจะรายงานให้คณะกรรมการทราบต่อไป

๓.๑.๖ การพัฒนาการเชื่อมโยงฐานข้อมูลด้านกระบวนการยุติธรรมและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (การยกย่องแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรม) ตามที่ฝ่ายเลขานุการได้นำเรียนให้ กพยช. ทราบถึงแนวทางการพัฒนาการเชื่อมโยงฐานข้อมูลด้านกระบวนการยุติธรรมและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยจะมีการจัดทำ (ร่าง) แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรมฉบับใหม่ เพื่อให้การขับเคลื่อนระบบเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรมมีทิศทางเป้าหมายที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ฝ่ายเลขานุการจึงได้ดำเนินการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรมตามพระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ มาตรา ๑๐ (๑) โดยได้จัดตั้งคณะทำงานจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรม และแผนการดำเนินงาน (Roadmap) ในการจัดทำแผนแม่บทดังกล่าวระหว่างเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๔-กันยายน ๒๕๖๕ โดยมีการกำหนดกิจกรรม เป้าหมายและกลุ่มเป้าหมาย

ที่สำคัญประกอบด้วย ๑) การสัมมนาเชิงปฏิบัติการผู้ปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการสัมมนาเชิงลึกประชาชนผู้รับบริการ เพื่อวิเคราะห์ปัญหาการให้บริการประชาชน (Customer Experience) ๒) การประชุมคณะอนุกรรมการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรม เพื่อรายงานผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ที่ ๕ การขับเคลื่อนกระบวนการยุติธรรมด้วยดิจิทัล ภายใต้แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๖๕) และความคืบหน้าการจัดทำ (ร่าง) แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศฯ ฉบับใหม่ ๓) การสัมมนาเชิงปฏิบัติการและการประชุมคณะทำงานฯ เพื่อรวบรวมข้อมูลหน่วยงานต้นแบบที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินการ e-Service การวิเคราะห์และกำหนด e-Service ของหน่วยงานกระบวนการยุติธรรม รวมถึงแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถทางดิจิทัล (Digital Capability) ให้กับผู้บริหารและการพัฒนาทักษะพื้นฐานให้กับบุคลากรในองค์กร ๔) การสรุปกรอบแนวทาง ปัญหา ความพร้อม ช่องว่างในการดำเนินการ (GAP) และแนวทางการพัฒนา e-Service ของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม และเสนอต่อคณะอนุกรรมการพิจารณา ๕) การสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เพื่อรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นและนโยบายของ CIO และผู้บริหารของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมในการนำแนวคิด Business Model มาวิเคราะห์แนวทางการบริหารจัดการงบประมาณในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรมเพื่อให้เกิดความคุ้มค่าและยั่งยืน ๖) การสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เจ้าหน้าที่ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรมตามกรอบ Business Model เพื่อออกแบบ Application และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรม (Data & Application) ที่ตอบสนองต่อการให้บริการประชาชนในอนาคต รวมทั้งการทบทวนสถานะปัจจุบัน และแนวการปรับปรุงพัฒนาสถาปัตยกรรมองค์กรและโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรม (Enterprise Architecture & Infrastructure) และ ๗) การสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อยกร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ และเสนอคณะอนุกรรมการพิจารณา โดยคาดว่าจะในเดือนกันยายน ๒๕๖๕ จะมีการเสนอ (ร่าง) แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรมต่อ กพยช. เพื่อพิจารณาต่อไป

มติที่ประชุม รับทราบความคืบหน้าการดำเนินงานตามมติของคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ และมอบหมายฝ่ายเลขานุการเสนอกรอบแนวทางในการจัดทำ (ร่าง) แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรม ตามพระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ มาตรา ๑๐ (๑) ในการประชุมครั้งต่อไป

๓.๒ ความคืบหน้าการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการ ระหว่างเดือนสิงหาคม ๒๕๖๔ – ปัจจุบัน

ฝ่ายเลขานุการได้รายงานผลการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการ จำนวน ๗ คณะ ระหว่างเดือนสิงหาคม ๒๕๖๔ จนถึงปัจจุบัน โดยมีประเด็นสำคัญ ดังนี้

๑. คณะอนุกรรมการประสานและพัฒนาระบบงานยุติธรรม ฝ่ายเลขานุการได้มีการดำเนินการในประเด็นวาระที่สำคัญ ดังนี้

๑.๑ แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฝ่ายเลขานุการได้ดำเนินการประเมินผลสถานการณ์ตัวชี้วัด และติดตามผลการดำเนินการโครงการสำคัญภายใต้แผนแม่บทฯ ฉบับที่ ๓ ประกอบการวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค รวมทั้งเสนอแนะแนวทางการพัฒนากระบวนการยุติธรรม และจัดทำร่างกรอบแนวคิด (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ เสนอต่อ กพยช. ในวาระเพื่อทราบที่ ๓.๓

๑.๒ การเตรียมความพร้อมในการบังคับใช้พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๔ สืบเนื่องจากคณะอนุกรรมการได้มีการพิจารณาในประเด็นเมื่อกฎหมายว่าด้วยอาญาเสพติดมีผลบังคับใช้แล้ว หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะมีการเตรียมการรองรับอย่างไรกับกลุ่มเป้าหมาย

ในความ ...

ในความรับผิดชอบ ซึ่งคณะอนุกรรมการได้มีมติมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนดแนวทางในการดำเนินงานร่วมกัน กระทรวงยุติธรรมจึงได้มีการประชุมหารือเพื่อเตรียมความพร้อมในการขับเคลื่อนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายดังกล่าวกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย สำนักงานกองทุนยุติธรรมและกองประสานราชการจังหวัด สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กรมราชทัณฑ์ สำนักงานกิจการยุติธรรม และสำนักงานศาลยุติธรรม ในการวิเคราะห์และจัดจำแนกข้อมูลผู้ต้องขังที่ได้รับประโยชน์จากร่างกฎหมายดังกล่าว การบริหารจัดการคำร้องรูปแบบ/แบบฟอร์มการสำรวจข้อมูล แบบฟอร์มและกระบวนการยื่นคำร้อง และกระบวนการรับส่งคำร้องระหว่างหน่วยงาน รวมถึงกระบวนการดำเนินงานกับสำนักงานศาลยุติธรรม โดยผลความคืบหน้าจะรายงานให้คณะอนุกรรมการทราบในเดือนเมษายน ๒๕๖๕

๒. คณะอนุกรรมการพัฒนากฎหมายและการบังคับใช้ มีการประชุมจำนวน ๒ ครั้ง ได้พิจารณาในประเด็นวาระที่สำคัญ ดังนี้

๒.๑ ร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. ฝ่ายเลขานุการคณะอนุกรรมการได้มีการปรับปรุงร่างกฎหมายดังกล่าว ตามข้อสังเกตของที่ประชุมคณะอนุกรรมการ ครั้งที่ ๔/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๔ เรียบร้อยแล้ว ได้แก่ ๑) การตัดคำว่า “นายกรัฐมนตรี” ออกจากการเป็นผู้รักษาการตามร่างพระราชบัญญัติฯ ๒) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ (๓) เป็น “ความผิดเกี่ยวกับองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ” ๓) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ (๘) เป็น “ความผิดที่มีลักษณะร้ายแรงอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง” ๔) เพิ่มความในมาตรา ๑๕ วรรคสอง เป็น “หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง” และ ๕) เพิ่มเติมเรื่องคณะกรรมการที่จะทำหน้าที่ช่วยเหลือนายทะเบียนในการพิจารณาถ้อยคำร้องขอเปิดเผยหรือไม่ให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรม โดยจะนำเสนอในวาระเพื่อพิจารณาที่ ๔.๑

๒.๒ การเตรียมความพร้อมในการบังคับใช้ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (เพิ่มเกณฑ์อายุเด็กในกรณีที่เด็กกระทำความผิดอาญา) สืบเนื่องจากกระทรวงยุติธรรมโดยสำนักงานกิจการยุติธรรม ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยหลักการและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว เสนอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ในมาตรา ๗๓ และมาตรา ๗๔ โดยปรับเพิ่มเกณฑ์อายุขั้นต่ำในการรับโทษทางอาญาจาก ๑๐ ปี เป็น ๑๒ ปี เพื่อให้สอดคล้องกับเหตุผลทางการแพทย์ พัฒนาการของเด็กในด้านต่าง ๆ รวมถึงเพื่อยกระดับกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชนให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ปัจจุบันร่างพระราชบัญญัติฯ อยู่ระหว่างการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ทั้งนี้ วุฒิสภาได้กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ ให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน ซึ่งจะครบกำหนดในวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๕ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการบังคับใช้ร่างกฎหมายดังกล่าว ฝ่ายเลขานุการจึงได้เสนอเรื่องต่อที่ประชุมคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาให้ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ตลอดจนข้อคิดเห็นต่อแนวทางการเตรียมความพร้อมในการบังคับใช้ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อนำไปประมวลผลและประกอบการกำหนดแนวทางการเตรียมความพร้อมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการบังคับใช้ร่างพระราชบัญญัติฯ ตามขั้นตอนต่อไป ซึ่งคณะอนุกรรมการเห็นควรให้ดำเนินการเตรียมความพร้อมหากกฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้โดยหารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องผ่านที่ประชุมคณะอนุกรรมการประสานและพัฒนาระบบงานยุติธรรม และเมื่อต้องมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายให้นำเข้าสู่การพิจารณาของคณะอนุกรรมการพัฒนากฎหมายและการบังคับใช้ ฝ่ายเลขานุการจึงได้มีการเตรียมการประชุมหารือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งกำหนดประชุมในเดือนมกราคม ๒๕๖๕ โดยจะมีการประมวลผลข้อมูลจากการประชุมดังกล่าวให้คณะอนุกรรมการประสานฯ พิจารณา ทั้งนี้ ความคืบหน้าเป็นประการใดจะรายงานให้ที่ประชุมทราบต่อไป

๓. คณะอนุกรรมการพัฒนาและส่งเสริมการวิจัยในกระบวนการยุติธรรม มีการประชุม จำนวน ๒ ครั้ง ได้พิจารณาในประเด็นวาระที่สำคัญ ดังนี้

๓.๑ การจัดทำ (ร่าง) กรอบการวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๙ คณะอนุกรรมการได้ให้ความเห็นชอบ (ร่าง) กรอบการวิจัยฯ ดังกล่าว และมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการนำเสนอต่อ กพยช. ต่อไป ทั้งนี้ ฝ่ายเลขานุการได้นำเสนอต่อ กพยช. เพื่อพิจารณาและจะกำหนดเป็นนโยบายให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปปฏิบัติต่อไป

๓.๒ การบริหารจัดการงานวิจัยด้านการบริหารงานยุติธรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมไทย คณะอนุกรรมการได้พิจารณาแนวทางการบริหารจัดการงานวิจัยฯ ใน ๓ ระยะ ได้แก่ ๑) ระยะต้นน้ำ : การบูรณาการระบบการจัดสรรทรัพยากร และการจัดสรรงบประมาณเพื่อการวิจัย ๒) ระยะกลางน้ำ : การบูรณาการกระบวนการดำเนินงานวิจัยในกระบวนการยุติธรรม และ ๓) ระยะปลายน้ำ : การบูรณาการระบบฐานข้อมูลงานวิจัยในกระบวนการยุติธรรมเพื่อผลักดันสู่การใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม และได้มอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการแจ้งเวียนให้คณะอนุกรรมการให้ความเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อการพัฒนาระบบการบริหารจัดการงานวิจัยฯ และนำกลับมารายงานคณะอนุกรรมการพิจารณาในการประชุมครั้งต่อไป ซึ่งฝ่ายเลขานุการได้จัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการงานวิจัยฯ โดยจะนำเสนอต่อที่ประชุมคณะอนุกรรมการในเดือนมกราคม ๒๕๖๕

๔. คณะอนุกรรมการพัฒนาความรู้และส่งเสริมคุณธรรมแก่บุคลากรในงานยุติธรรม มีการประชุมจำนวน ๑ ครั้ง ได้พิจารณาในประเด็นวาระที่สำคัญ ดังนี้

การจัดทำเนื้อหาในหัวข้อวิชาที่เป็นองค์ความรู้ด้านกระบวนการยุติธรรม ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ คณะอนุกรรมการได้พิจารณากรอบเนื้อหาและแผนการบรรจุหลักสูตรการเรียนการสอนหัวข้อวิชาที่เป็นองค์ความรู้ด้านกระบวนการยุติธรรม ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ โดยเห็นชอบและมอบหมายฝ่ายเลขานุการดำเนินการขับเคลื่อนแนวทางการเตรียมบุคลากรก่อนเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมใน ๓ กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย ๑) กลุ่มนิสิต นักศึกษา ๒) กลุ่มนักเรียน และ ๓) กลุ่มประชาชน ซึ่งการขับเคลื่อนกลุ่มเป้าหมายแรก ฝ่ายเลขานุการได้ดำเนินการปรับ (ร่าง) รายละเอียดประมวลรายวิชา (Course Syllabus) ของหัวข้อวิชาที่เป็นองค์ความรู้ด้านกระบวนการยุติธรรม ร่วมกับฝ่ายเลขานุการคณะอนุกรรมการสถานิติศึกษาแห่งชาติ ซึ่งปฏิบัติตามที่คณะกรรมการการอุดมศึกษา มอบหมายเรียบร้อยแล้ว และได้มีหนังสือถึงปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เพื่อขอหารือและจัดส่ง (ร่าง) ประมวลรายวิชา (Course Syllabus) ที่เป็นองค์ความรู้ด้านกระบวนการยุติธรรม ตามมติคณะรัฐมนตรีฯ เพื่อให้สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ในฐานะฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา (กมอ.) ดำเนินการผลักดันให้สถาบันอุดมศึกษา ในสังกัดของกระทรวงหรือสถาบันอุดมศึกษาต่างกระทรวงที่มีการจัดการศึกษาในสาขาวิชานิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ และสังคมศาสตร์บรรจุหัวข้อวิชาดังกล่าวข้างต้นในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป โดยอาจมีการปรับปรุงแก้ไขมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีสาขาวิชานิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ และสังคมศาสตร์ หรือดำเนินการอื่นที่เห็นสมควรต่อไป

สำหรับกลุ่มนักเรียนและกลุ่มประชาชน ฝ่ายเลขานุการอยู่ระหว่างศึกษารวบรวมข้อมูลหลักสูตรการเรียนการสอนของนักเรียนระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย รวมถึงข้อมูลเพื่อจัดทำแนวทางหรือสื่อเผยแพร่ให้ประชาชนเข้าถึงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม โดยจะเสนอแผนปฏิบัติการสื่อสนับสนุนเพื่อส่งเสริมความรู้ด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม ให้แก่โรงเรียนในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย รวมทั้งแนวทางหรือสื่อเผยแพร่ เพื่อให้ประชาชน

เข้าถึง ...

เข้าถึงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมต่อคณะอนุกรรมการพัฒนาความรู้และส่งเสริมคุณธรรมแก่บุคลากร
ในงานยุติธรรมในเดือนมกราคม ๒๕๖๕

๕. คณะอนุกรรมการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรม
มีการประชุมจำนวน ๑ ครั้ง ได้พิจารณาในประเด็นวาระที่สำคัญ ดังนี้

แนวทางการจัดทำ (ร่าง) แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการ
ยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๙ สืบเนื่องจากคณะอนุกรรมการได้เห็นชอบในหลักการโครงการของหน่วยงาน
ในกระบวนการยุติธรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย โดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้
ในขั้นตอนการปฏิบัติงานและการให้บริการประชาชน และมอบหมายฝ่ายเลขานุการ จัดทำ Workshop
ในลักษณะ Design Thinking ของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เพื่อร่วมจัดทำ E-Service ที่ประชาชน
เป็นศูนย์กลาง และนำไปสู่การจัดทำเป็น (ร่าง) แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรมฉบับถัดไป
สำนักงานกิจการยุติธรรมในฐานะฝ่ายเลขานุการจึงได้มีการจัดตั้งคณะทำงานจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยี
สารสนเทศกระบวนการยุติธรรมขึ้น และมีการจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดทำ (ร่าง) แผนแม่บทเทคโนโลยี
สารสนเทศกระบวนการยุติธรรม (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๙) ในวันที่ ๒๙-๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ โดยในเวที
สัมมนาได้มีการรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นจากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรม
ในประเด็นปัญหาการให้บริการและปฏิบัติงานตามบทบาทภารกิจ ประเด็นปัญหาของผู้รับบริการ เพื่อเป็น
ข้อมูลประกอบการจัดทำ (ร่าง) แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๙
รวมถึงได้เสนอแนวทางการจัดทำ (ร่าง) แผนแม่บทฯ ดังกล่าวต่อคณะอนุกรรมการ ซึ่งคณะอนุกรรมการมีมติ
เห็นชอบในหลักการ และให้ปรับแผนตามข้อสังเกต โดยฝ่ายเลขานุการฯ อยู่ระหว่างการปรับแผนการดำเนินงาน
ตามข้อสังเกต เพื่อนำไปดำเนินการตามแผนฯ ทั้งนี้ หากมีความคืบหน้าเป็นประการใดจะรายงานให้ที่ประชุมทราบ
ต่อไป

๖. คณะอนุกรรมการปฏิรูปตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
มีการประชุมจำนวน ๒ ครั้ง ได้พิจารณาในประเด็นวาระที่สำคัญ ดังนี้

ผลการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ คณะอนุกรรมการได้รับทราบผลการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรม
ทางอาญา ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งประกอบด้วย ๗ ชุด ๒๑ ตัวชี้วัด และร่วมกันพิจารณาผลการวิเคราะห์
ข้อมูลตัวชี้วัดฯ และได้มอบหมายฝ่ายเลขานุการสอบถามผลการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดฯ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
อีกครั้ง พร้อมทั้งให้วิเคราะห์ผลการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดฯ ให้ครอบคลุมในทุกประเด็นทั้งองค์ประกอบภายใน
และภายนอกที่มีผลต่อตัวชี้วัด เพื่อนำไปสู่อ้างอิงเพื่อการพัฒนากระบวนการยุติธรรมทางอาญา อย่างเป็นรูปธรรม
รวมถึงทบทวนรายละเอียดตัวชี้วัดฯ วิธีการจัดเก็บข้อมูลที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันว่ามีความสอดคล้องกับ
ตัวชี้วัดของแผนระดับต่างๆ และตัวชี้วัดในระดับสากลหรือไม่ เพื่อนำไปสู่การพัฒนา ปรับปรุงตัวชี้วัดฯ วิธีการ
จัดเก็บให้สอดคล้องกัน และเสนอให้คณะอนุกรรมการพิจารณาอีกครั้ง ทั้งนี้ การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
และข้อเสนอแนะ ได้แบ่งเป็น ๑) ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรม และ
๒) ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาและการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
เพื่อนำไปสู่การจัดทำ (ร่าง) ข้อเสนอการปฏิรูปประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญา โดยใช้การประเมิน
ด้วยตัวชี้วัด ทั้งนี้ คณะอนุกรรมการได้ร่วมกันพิจารณาตัวชี้วัด ในชุดที่ ๑ การเสริมสร้างการรับรู้กฎหมาย
และสิทธิพื้นฐานให้กับประชาชน (Rights and legal knowledge) (ตัวชี้วัด R๑) ชุดที่ ๒ การควบคุม
อาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ (Effective crime control) (ตัวชี้วัด E๑-E๒) และชุดที่ ๓ ส่งเสริมกระบวนการ
ยุติธรรมบนพื้นฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good governance justice) (ตัวชี้วัด G๑-G๑๑)
ซึ่งคณะอนุกรรมการมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการเพิ่มเติมข้อเสนอเพื่อการพัฒนาประสิทธิภาพกระบวนการ

ยุติธรรม และปรับปรุงรายละเอียดและการจัดเก็บข้อมูลในแต่ละตัวชี้วัด ตามข้อสังเกตของคณะกรรมการ และให้เสนอคณะกรรมการในการประชุมครั้งต่อไป พร้อมกับคณะกรรมการจะพิจารณาชุดตัวชี้วัดที่เหลืออีก ๔ ชุดตัวชี้วัด

๗. คณะกรรมการเฉพาะกิจพิจารณาร่างกฎหมายมาตรการแทนการฟ้องคดีอาญา กรณีมาตรการชะลอฟ้อง มีการประชุม จำนวน ๓ ครั้ง ซึ่งคณะกรรมการได้พิจารณาปรับปรุงและจัดทำร่างพระราชบัญญัติชะลอการฟ้อง พ.ศ. เรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ จะได้นำเสนอในวาระเพื่อพิจารณาที่ ๔.๒ เพื่อให้ กพยช. พิจารณาต่อไป

มติที่ประชุม รับทราบผลการดำเนินงานที่สำคัญของคณะกรรมการ ระหว่างเดือนสิงหาคม ๒๕๖๔ - ปัจจุบัน

๓.๓ แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ

๓.๓.๑. ผลการดำเนินงานตามแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕)

ฝ่ายเลขานุการได้รายงานผลการดำเนินงานตามแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕) ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๓ โดยแผนแม่บทฯ ฉบับที่ ๓ ประกอบด้วย ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความรู้ความเข้าใจและการมีส่วนร่วมด้านกฎหมาย กระบวนการยุติธรรม ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมและพัฒนากระบวนการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาท ทั้งทางอาญา ทางแพ่งและพาณิชย์ และทางปกครอง ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนากฎหมายและระบบบริหารงานยุติธรรม ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาระบบการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด และยุทธศาสตร์ที่ ๕ การขับเคลื่อนกระบวนการยุติธรรมด้วยดิจิทัล และเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๑๐ (๕) ที่กำหนดให้ กพยช. มีอำนาจหน้าที่ศึกษาวิเคราะห์ และประเมินผลการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือการปฏิบัติตามแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติเพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น สำนักงานกิจการยุติธรรม ในฐานะฝ่ายเลขานุการ กพยช. จึงได้ดำเนินการจัดทำรายงานสถานการณ์การขับเคลื่อนแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อประเมินผลสถานการณ์ตัวชี้วัด และติดตามผลการดำเนินการโครงการสำคัญภายใต้แผนแม่บทฯ ประกอบการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เพื่อนำไปสู่การพิจารณาปรับปรุง และเสนอแนะแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำข้อมูลไปประกอบการพัฒนาประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมของประเทศอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป โดยรายงานดังกล่าวแบ่งออกเป็น ๒ ประเด็น ประกอบด้วย

ประเด็นที่ ๑ รายงานข้อมูลสถานการณ์ตามตัวชี้วัดแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕) ซึ่งได้มีการจัดเก็บข้อมูลตามตัวชี้วัดของแผนแม่บทฯ ทั้งหมด ๑๓ ตัวชี้วัด ประกอบด้วย ตัวชี้วัดภาพรวม ๓ ตัวชี้วัด และตัวชี้วัดรายยุทธศาสตร์ ๑๐ ตัวชี้วัด โดยจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ๒ ประเภท ได้แก่ ข้อมูลอย่างเป็นทางการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (Administrative Data : AD) และข้อมูลสถิติจากการสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (Public Survey : PS) และกำหนดค่าการแสดงผลการประเมินออกเป็น ๔ ระดับ ซึ่งสรุปผลการประเมินได้ดังนี้

ระดับที่ ๑ บรรลุผลสำเร็จตามตัวชี้วัด ๑๐๐% (สีเขียว) ๕ ตัวชี้วัด ประกอบด้วย ตัวชี้วัดภาพรวมที่ ๒ ความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมของประชาชนน้อยลง ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ร้อยละผู้ประสบเหตุอาชญากรรมลดลง ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ ทศนคติและความพึงพอใจต่อการเข้าถึงและการให้บริการของกระบวนการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาททั้งทางอาญา ทางแพ่งและพาณิชย์ และทางปกครอง ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ ระดับความสำเร็จ

ของระบบ ...

ของระบบติดตามความคืบหน้าการดำเนินงาน และตัวชี้วัดที่ ๕.๑ มีระบบฐานข้อมูลและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่เชื่อมโยงทุกหน่วยงานและใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการกระบวนการยุติธรรม ระดับที่ ๒ ต่ำกว่าค่าเป้าหมายตามตัวชี้วัด อยู่ในช่วง ๗๖ - ๙๙% (สีเขียว) ๓ ตัวชี้วัด ประกอบด้วย ตัวชี้วัดภาพรวมที่ ๑ ความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อกระบวนการยุติธรรมเพิ่มขึ้น ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ความพึงพอใจและความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการดำเนินงานของกระบวนการยุติธรรม และตัวชี้วัดที่ ๔.๒ ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ผ่านการฝึกอบรมจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน และผู้พ้นโทษมีชีวิตที่ดีขึ้น ระดับที่ ๓ ต่ำกว่าค่าเป้าหมายตามตัวชี้วัดในระดับเสี่ยง อยู่ในช่วง ๕๑ - ๗๕% (สีส้ม) ๓ ตัวชี้วัด ประกอบด้วย ตัวชี้วัดภาพรวมที่ ๓ ประชาชนเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้ทั่วถึงและเท่าเทียม ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ความรู้ความเข้าใจเรื่องสิทธิและความรู้พื้นฐานในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของประชาชนเพิ่มขึ้น และตัวชี้วัดที่ ๓.๓ จำนวนผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาคดีลดลง ระดับที่ ๔ ต่ำกว่าค่าเป้าหมายตามตัวชี้วัดในระดับวิกฤติ ต่ำกว่า ๕๐% (สีแดง) ๒ ตัวชี้วัด ประกอบด้วย ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ จำนวนข้อพิพาทและคดีความที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาททั้งทางอาญา ทางแพ่งและพาณิชย์ และทางปกครอง และตัวชี้วัดที่ ๔.๑ อัตราการกระทำผิดซ้ำ

จากผลการประเมิน ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ดังกล่าว พบว่า กระบวนการยุติธรรมไทยในภาพรวมมีแนวโน้มที่ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม ยังมีประเด็นที่ควรดำเนินการแก้ไข เพื่อให้สถานการณ์ตัวชี้วัดบรรลุผลสำเร็จได้ตามเป้าหมาย โดยพิจารณาความจำเป็นเร่งด่วนของแต่ละประเด็นจากระดับการบรรลุค่าเป้าหมายและนำมาวิเคราะห์สภาพปัญหา ความท้าทาย เพื่อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป

ประเด็นที่ ๒ รายงานผลการดำเนินการโครงการสำคัญภายใต้แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕) การจัดทำแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๖๕) ได้มีการพิจารณาถึงการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติ โดยมีการกำหนดโครงการสำคัญภายใต้แผนแม่บทฯ ทั้ง ๕ ยุทธศาสตร์ รวมทั้งสิ้น ๑๖๘ โครงการ ในส่วนปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ มีการกำหนดโครงการสำคัญภายใต้แผนแม่บทฯ จำนวน ๑๓๙ โครงการ ซึ่งสำนักงานกิจการยุติธรรม ได้มีการติดตามผลการดำเนินงาน โดยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ผลการดำเนินโครงการสำคัญภายใต้แผนแม่บทฯ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๔๖ หน่วยงาน ซึ่งทุกหน่วยงานได้รายงานผลการดำเนินการโครงการดังกล่าวกลับมายังสำนักงานกิจการยุติธรรม จำนวน ๑๐๐ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๙๔ จากโครงการสำคัญภายใต้แผนแม่บทฯ ที่กำหนดไว้ จำนวน ๑๓๙ โครงการ อย่างไรก็ตาม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รายงานผลการดำเนินโครงการนอกจากที่กำหนดไว้เพิ่มเติมอีกจำนวน ๘๔ โครงการ ดังนั้น ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จึงมีการดำเนินโครงการทั้งสิ้น ๑๘๔ โครงการ รวมงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินโครงการดังกล่าว จำนวน ๗,๓๘๘.๓๐ ล้านบาท

๓.๓.๒. ความคืบหน้าการจัดทำ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๙)

ฝ่ายเลขานุการได้รายงานให้ที่ประชุมทราบว่า เนื่องจากแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕) ใกล้จะสิ้นสุดลง สำนักงานกิจการยุติธรรม ร่วมกับสถาบันนิติพัฒนาบริหารศาสตร์ จึงได้ดำเนินการจัดทำ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๙) เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการขอรับการจัดสรรงบประมาณการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง โดยผ่านกระบวนการขั้นตอนในจัดทำ (ร่าง) แผนแม่บทฯ ที่สำคัญ ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินโครงการ สถานการณ์ตัวชี้วัด ความสำเร็จและปัญหาอุปสรรคที่เกิดจากการดำเนินงานตามแผนแม่บทฯ ฉบับที่ ๓ ประกอบกับการศึกษาวิเคราะห์นโยบายและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนากระบวนการยุติธรรม ประเด็นปัญหาของกระบวนการยุติธรรมและแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ

กระบวนการยุติธรรม การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้บริหารในกระบวนการยุติธรรม เพื่อรับฟังข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับทิศทางการบริหารงานของกระบวนการยุติธรรมและประเด็นปัญหา และข้อเสนอแนะในการกำหนดนโยบายและแนวทางการพัฒนากระบวนการยุติธรรมที่เหมาะสม ตลอดจนจัดประชุมระดมความคิดเห็นเพื่อจัดทำ (ร่าง) แผนแม่บทฯ ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค และนำมาวิเคราะห์สภาพการณ์ข้อเท็จจริง ทั้งในส่วนที่เป็นจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และข้อจำกัดในการอำนวยความสะดวกยุติธรรม เพื่อนำมาวิเคราะห์ประเด็นปัญหาของการพัฒนากระบวนการยุติธรรม (Gap Analysis) และสังเคราะห์เป็นประเด็นปัญหาสำคัญของกระบวนการยุติธรรม (Pain Point) พร้อมทั้งเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อให้ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๖๙) เป็นแนวทางในการบริหารและพัฒนากระบวนการยุติธรรมให้กับหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

ทั้งนี้ สาระสำคัญของ (ร่าง) แผนแม่บทฯ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๖๙) สรุปได้ดังนี้

วิสัยทัศน์ : สร้างความร่วมมือในการบริหารงานเพื่ออำนวยความสะดวกยุติธรรมอย่างทั่วถึงและ

เท่าเทียม โดยยึดหลักนิติธรรม

พันธกิจ

๑. มุ่งสร้างความเป็นธรรมตามกฎหมายให้แก่ประชาชน

๒. พัฒนาการยุติธรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

๓. ประสานความร่วมมือในการบริหารงานยุติธรรมให้มีความสอดคล้องเป็นไปในทิศทาง

เดียวกัน

เป้าหมายภาพรวม

เป้าหมายที่ ๑ ประชาชนได้รับความเป็นยุติธรรมอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

เป้าหมายที่ ๒ การบริหารงานยุติธรรมแบบประสานสอดคล้องในทิศทางเดียวกัน

ตัวชี้วัดภาพรวม

ตัวชี้วัดที่ ๑ ระดับความเชื่อมั่นของประชาชนต่อกระบวนการยุติธรรม

ตัวชี้วัดที่ ๒ ระดับความสำเร็จของความสอดคล้องในเป้าหมายและการดำเนินงานของ

หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

มิติการบริหารงาน เป้าหมาย ตัวชี้วัดเป้าหมาย และแนวทางการดำเนินงาน

มิติการบริหารงาน (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๖๙) อยู่ภายใต้กรอบแนวคิดการบริหารงานยุติธรรมการอำนวยความสะดวกยุติธรรมอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ๓ มิติหลัก ได้แก่ มิติที่ ๑ การสร้างความเป็นธรรมภายใต้กฎหมายเดียวกัน มิติที่ ๒ การส่งเสริมความยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ และมิติที่ ๓ การประสานความร่วมมือในการบริหารงานยุติธรรม ซึ่งมีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ และพันธกิจที่กำหนดไว้ โดยมีการกำหนดเป้าหมายและแนวทางในการดำเนินงาน รวมทั้งตัวชี้วัดเป้าหมายในแต่ละมิติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการดำเนินงาน

ทั้งนี้ เพื่อให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมสามารถดำเนินการได้สอดคล้องกับ (ร่าง) แผนแม่บทฯ ฉบับที่ ๔ และสอดคล้องกับกระบวนการจัดทำคำของบประมาณ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมสามารถนำ (ร่าง) แผนแม่บทฯ ฉบับที่ ๔ ไปเป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานเบื้องต้นเพื่อจัดทำคำของบประมาณและจัดทำโครงการในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ อย่างไรก็ตาม ในการจัดทำ (ร่าง) แผนแม่บทฯ ฉบับที่ ๔ อาจมีการปรับกรอบระยะเวลาจาก ๔ ปี (๒๕๖๖-๒๕๖๙) เป็นระยะเวลา ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพื่อให้มีความสอดคล้องกับแผน ระดับที่ ๑ และแผนระดับที่ ๒ และสามารถสะท้อนผลสัมฤทธิ์ของ

เป้าหมาย ...

เป้าหมายได้อย่างเป็นรูปธรรมต่อไป ทั้งนี้ ฝ่ายเลขานุการจะนำเสนอร่างแผนแม่บทฯ ฉบับที่ ๔ ให้คณะกรรมการประสานและพัฒนาระบบงานยุติธรรมและคณะกรรมการพิจารณาต่อไป

มติที่ประชุม รับทราบผลการดำเนินงานตามแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕) และความคืบหน้าการจัดทำ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๙) เพื่อเป็นกรอบแนวทางเบื้องต้นในการจัดทำคำของบประมาณและการจัดทำโครงการในงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยฝ่ายเลขานุการจะนำเสนอร่างแผนแม่บทฯ ฉบับที่ ๔ ให้คณะกรรมการประสานและพัฒนาระบบงานยุติธรรมและคณะกรรมการพิจารณาต่อไป

๓.๔ การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๖

ฝ่ายเลขานุการได้รายงานความเป็นมาของการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๖ ว่า สืบเนื่องจากตามที่ประเทศสมาชิกองค์การสหประชาชาติจำนวน ๑๙๓ ประเทศ ได้รับรองมติเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ Sustainable Development Goals ในการประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ (United Nations General Assembly - UNGA) วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๘ (ค.ศ. ๒๐๑๕) เพื่อใช้เป็นวาระแห่งการพัฒนาของโลกในอีก ๑๕ ปีข้างหน้า (ค.ศ. ๒๐๑๖ - ๒๐๓๐) ซึ่งมีทั้งสิ้น ๑๗ เป้าหมาย และประเทศไทยในฐานะประเทศสมาชิกสหประชาชาติได้นำ SDGs มาเป็นหนึ่งในกรอบแนวทางในการพัฒนาประเทศ โดยกำหนดกลไกการดำเนินงานผ่านคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (กพย.) ที่มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน มีหน้าที่ในการกำหนดแนวทางการพัฒนาประเทศ นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ยั่งยืนที่มีความครอบคลุมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล โดย กพย. (ปัจจุบันรองนายกรัฐมนตรี นายประวิตร วงษ์สุวรรณ เป็นประธานฯ) ได้มีคำสั่งคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ ๑/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ๔ คณะ เพื่อกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบและประสานงานหลักเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้ง ๑๗ เป้าหมาย ตลอดจนติดตามและประเมินผลการดำเนินงานให้มีความชัดเจนและเป็นรูปธรรม และสอดคล้องกับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งนี้ สำนักงานกิจการยุติธรรมร่วมเป็นอนุกรรมการในคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายใต้คณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนดังกล่าว

ในส่วนของกระทรวงยุติธรรมนั้นได้รับมอบหมายจาก กพย. ให้รับผิดชอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๖ การสร้างสังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยก (Peace Justice and Strong Institution) มุ่งเน้นส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่เข้มแข็งมีประสิทธิภาพ ซึ่งถือเป็นกลไกพื้นฐานที่จะมีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้ง ๑๗ เป้าหมาย ทั้งนี้ เป้าหมายที่ ๑๖ มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนระดับ ๒ รวมทั้งแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕) นอกจากนี้ กระทรวงยุติธรรม โดยสำนักงานกิจการยุติธรรม ได้มีการนำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๖ มากำหนดเป็นกรอบแนวทางในแต่ละมิติของแผนบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๙) อีกด้วย

สำหรับสาระสำคัญของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๖ กำหนดเป้าหมายย่อยไว้จำนวน ๑๒ เป้าหมายย่อย ๒๔ ตัวชี้วัด ซึ่งสามารถสรุปแนวคิดการพัฒนาและกำหนดกลุ่มเป้าหมายย่อยออกเป็น ๓ ด้าน ประกอบด้วยด้านสังคมสงบสุข (Peace) ด้านยุติธรรม (Justice) และด้านไม่แบ่งแยก (Strong Institutions) ซึ่งการดำเนินงานที่ผ่านมา กระทรวงยุติธรรม โดยสำนักงานกิจการยุติธรรม ได้ร่วมกับหน่วยงาน องค์กรที่มีภารกิจเกี่ยวข้อง จัดทำรายงานประจำปีของ SDG ๑๖ และทบทวนสถานการณ์รายประเทศโดยสมัครใจ หรือ Voluntary National Reviews (VNR) ทั้งนี้ ข้อมูลผลการดำเนินงานจาก

การรายงาน SD Report ๒๐๒๑ ในภาพรวม พบว่า ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ ๔๓ จาก ๑๙๓ ประเทศ อันดับที่ ๓ ของเอเชีย และอันดับที่ ๑ ของอาเซียน โดยเมื่อพิจารณาในรายเป้าหมายนั้น เป้าหมาย SDG ๑๖ ของประเทศไทยมีแนวโน้มที่ดีขึ้น แต่ยังคงมีความท้าทายในเรื่องการพัฒนาระบบบริหารงานด้านกระบวนการยุติธรรมที่จะต้องสร้างความเชื่อมโยงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งกระบวนการตามหลักสากล

ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ กระทรวงยุติธรรมโดยสำนักงานกิจการยุติธรรม จึงได้กำหนดเป้าหมายการขับเคลื่อน SDG๑๖ ให้บรรลุผลภายใน ปี ค.ศ. ๒๐๓๐ ตามกรอบแนวทางการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๖ ซึ่งประกอบไปด้วย การเชื่อมโยงเป้าหมายย่อย SDG๑๖ กับยุทธศาสตร์ชาติ แผนต่างๆ และร่างแผนแม่บทฯ ฉบับที่ ๔ การวิเคราะห์ Gap การบรรลุเป้าหมาย SDG๑๖ ตามตัวชี้วัดรายเป้าหมายย่อย ๒๔ ตัวชี้วัด การประสานความร่วมมือผ่านภาคีพัฒนาทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม การใช้งบประมาณเชิงกลยุทธ์ การขับเคลื่อนเชิงพื้นที่ร่วมกับ การขับเคลื่อนแนวทางการป้องกันอาชญากรรมตามมติคณะรัฐมนตรี และโครงการโรงเรียนยุติธรรมอุปถัมภ์ การสร้างความตระหนักรู้และการประชาสัมพันธ์ โดยมีการกำหนดแผนกลยุทธ์การขับเคลื่อน SDG๑๖ ระยะ ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ และ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) อย่างไรก็ตาม เนื่องจากในห้วงระยะเวลาที่ผ่านมา สำนักงานกิจการยุติธรรมได้รับการจัดสรรงบประมาณในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๖ ค่อนข้างจำกัด ส่งผลให้ไม่สามารถขับเคลื่อนได้อย่างเป็นรูปธรรมเท่าที่ควร ซึ่งการดำเนินงานดังกล่าวเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ ดังนั้น จึงอาจจะต้องมีการจัดตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานที่ประกอบไปด้วยหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องเพื่อขับเคลื่อนและผลักดันงบประมาณในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

มติที่ประชุม รับทราบการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๖ และมอบหมายฝ่ายเลขานุการศึกษาค้นคว้าการจัดตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๖ และเสนอเป็นวาระเพื่อพิจารณาในครั้งต่อไป

๓.๕ ผลการขับเคลื่อนการดำเนินงานของคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมระดับจังหวัด (กพยจ.)

ฝ่ายเลขานุการได้รายงานต่อที่ประชุมว่า สืบเนื่องจากคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เห็นชอบในหลักการการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมระดับจังหวัด (กพยจ.) โดยให้ กพยจ.เป็นกลไกขับเคลื่อนโดยถ่ายทอดภารกิจจากส่วนกลางลงไปบูรณาการในพื้นที่ผ่านยุติธรรมจังหวัด เพื่ออำนวยความสะดวกและประสานความร่วมมือในจังหวัด รวมทั้งดำเนินการแก้ไขฟื้นฟู ติดตามดูแลช่วยเหลือและสงเคราะห์ผู้กระทำผิดในชุมชน ทั้งนี้ องค์ประกอบของ กพยจ. ในแต่ละพื้นที่ กำหนดให้มีผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน และให้ยุติธรรมจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของ กพยจ. ในพื้นที่จังหวัดนั้น นอกจากนี้ กพยจ. ยังมีภารกิจในการขับเคลื่อนมติคณะรัฐมนตรี เรื่องการเผยแพร่กฎหมายเพื่อสร้างการรับรู้ให้แก่ประชาชนและหน่วยงานภาครัฐ และเรื่องกรอบแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงภารกิจด้านการอำนวยความสะดวกยุติธรรมอื่นๆ ในระดับพื้นที่ ตลอดจนติดตามและรายงานสถานการณ์อำนวยความสะดวกยุติธรรมและการแก้ไขปัญหาด้านยุติธรรมในพื้นที่จังหวัด

สำหรับผลการดำเนินงานของ กพยจ. ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ ในภาพรวมมีการจัดประชุม กพยจ. ทั้ง ๗๖ จังหวัด รวมทั้งสิ้น ๘๐๙ ครั้ง ซึ่งการดำเนินงานที่ผ่านมาได้มีการรายงานข้อมูลผลการดำเนินงานของหน่วยงานในกระทรวงยุติธรรมในพื้นที่ การติดตามผู้กระทำความผิดออกจากรังที่ใช้ความรุนแรง และได้มีการพิจารณาแผนงานโครงการที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมเพื่อบรรจุลงในแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด นอกจากนี้ กระทรวงยุติธรรมโดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

ได้มีการ ...

ได้มีการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน ระยะที่ ๑ และแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ ผ่านกลไก กพยจ. อีกด้วย ในส่วนของการพัฒนาการดำเนินงานขับเคลื่อน กพยจ. สำนักงานกิจการยุติธรรม ในฐานะฝ่ายเลขานุการ กพยช. ได้มีการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลผลการขับเคลื่อน กพยจ. มาอย่างต่อเนื่อง โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ สำนักงานกิจการยุติธรรม ร่วมกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้มีการดำเนินโครงการประมวลผลข้อมูลคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมระดับจังหวัด (กพยจ.) เพื่อสังเคราะห์ข้อมูลรายงานการประชุมของ กพยจ. ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓ และประเมินผลการดำเนินงานตามภารกิจของ กพยจ. อีกทั้งในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ สำนักงานฯ ได้มีการสร้างตัวแบบ (Model) ขับเคลื่อนการดำเนินงานของ กพยจ. ร่วมกับเครือข่ายนิติศาสตร์เพื่อสังคม ในพื้นที่จังหวัดต้นแบบ ๔ จังหวัด ประกอบด้วย ราชบุรี ภูเก็ต นครพนม และสุโขทัย เพื่อเป็นกลไกการถ่ายทอดแนวนโยบายจากส่วนกลางลงสู่ระดับพื้นที่ โดยกำหนดให้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การบริหารงานยุติธรรมจังหวัด ที่เชื่อมโยงกับแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ และแผนพัฒนาจังหวัด โดยมีความสอดคล้องกับสถานการณ์ด้านกระบวนการยุติธรรมในพื้นที่ เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนโครงการหรือกิจกรรม และบรรจุลงในแผนพัฒนาจังหวัดสำหรับขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานต่อไป

จากผลการดำเนินงานที่ผ่านมาในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ ข้างต้น จึงได้มีการถอดบทเรียนชุดความรู้ และพบประเด็นที่สำคัญจากการดำเนินงานขับเคลื่อน กพยจ. อาทิ บทบาทสำคัญของ กพยจ. ในการขับเคลื่อนการอำนวยความสะดวกยุติธรรมในระดับพื้นที่ ประกอบไปด้วยภารกิจสำคัญ ๔ ด้าน ได้แก่ การขับเคลื่อนนโยบายภายในพื้นที่ (Agenda) การขับเคลื่อนการบริหารงาน กพยจ. การอำนวยความสะดวกยุติธรรมในพื้นที่ (Function/Service) และการรายงานข้อมูลการดำเนินงานในพื้นที่ (Monitoring) สำหรับการพัฒนางานในระยะต่อไป จะต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดนโยบายหรือทิศทางการทำงานลงสู่ระดับพื้นที่ให้ชัดเจน รวมถึงเชื่อมโยงหรือบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อไม่ให้เกิดความทับซ้อนในการดำเนินงานระหว่างหน่วยงาน กำหนดกลไกเชื่อมโยงในลักษณะล่างขึ้นบน (Bottom up) เพื่อสะท้อนปัญหาในพื้นที่ไปสู่ในระดับนโยบาย ส่งเสริมการขับเคลื่อนงบประมาณบูรณาการของ กพยจ. โดยพัฒนาความเชื่อมโยงมิติการอำนวยความสะดวกยุติธรรมเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของแผนพัฒนาจังหวัด รวมถึงเชื่อมโยงการดำเนินงานร่วมกันในระดับท้องถิ่น ทั้งนี้ ความพร้อมของสำนักงานยุติธรรมจังหวัดมีส่วนสำคัญต่อการขับเคลื่อนภารกิจของ กพยจ. ในพื้นที่ โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญประกอบด้วย โครงสร้างของกรอบอัตรากำลัง ภารกิจการงบประมาณ นโยบายของผู้บริหาร และความสัมพันธ์ในการปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกกระทรวงยุติธรรม อย่างไรก็ตาม ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา กระบวนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ ยังไม่สอดคล้องกับกระบวนการจัดทำคำของบประมาณ ประกอบกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ส่งผลให้ไม่สามารถเสนอแผนดังกล่าวต่อ กพยจ. ได้ทันตามกรอบระยะเวลาการจัดทำคำของบประมาณ

ในการนี้ เพื่อเป็นการพัฒนาหรือขยายผลการขับเคลื่อน กพยจ. ในอนาคต ฝ่ายเลขานุการจะมีการกำหนดเป้าหมายและประเด็นสำคัญจากแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรม ฉบับที่ ๓ และ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ โดยเชื่อมโยงกับมติคณะรัฐมนตรี ข้อเสนอ นโยบายที่สำคัญ โดยคำนึงถึงสภาพปัญหาในพื้นที่และความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และบรรจุประเด็นเหล่านั้นให้เป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาจังหวัด และให้เกิดความสอดคล้องกับสภาพปัญหาที่สำคัญในพื้นที่และเป็นการบูรณาการความร่วมมือของหน่วยงานทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ทั้งนี้ ฝ่ายเลขานุการฯ จะสนับสนุนเอกสารประชาสัมพันธ์ การให้คำแนะนำช่วยเหลือ พร้อมกำกับติดตามผลการดำเนินงานของ กพยจ. และจะรายงานให้ กพยช. ทราบต่อไป

มติที่ประชุม ...

มติที่ประชุม รับทราบผลขับเคลื่อนการดำเนินงานของคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมระดับจังหวัด (กพยจ.) และแนวทางการขยายผลการขับเคลื่อน กพยจ. โดยกำหนดเป้าหมายเชื่อมโยงกับแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติฉบับที่ ๔ มติคณะรัฐมนตรี นโยบายสำคัญ แผนพัฒนาจังหวัด และสภาพปัญหาในพื้นที่

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเพื่อพิจารณา

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ.

ฝ่ายเลขานุการได้รายงานต่อที่ประชุมว่า ในคราวการประชุมคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ (กพยช.) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. และมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการรับข้อสังเกตของ กพยช. ในประเด็นการกำหนดค่านิยม ฐานความผิด การกำหนดระยะเวลาของการเปิดเผยและไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรม บทกำหนดโทษ เสนอกระทรวงยุติธรรมเพื่อดำเนินการตามขั้นตอนการเสนอกฎหมายต่อไป สำนักงานกิจการยุติธรรมจึงได้ปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. ตามข้อสังเกตของ กพยช. และได้นำเข้าสู่ที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงยุติธรรมเพื่อพิจารณาตามขั้นตอนและกระบวนการเสนอร่างกฎหมาย จำนวน ๒ ครั้ง รวมถึงที่ประชุมคณะกรรมการพัฒนากฎหมายและการบังคับใช้ จำนวน ๔ ครั้ง ซึ่งที่ประชุมได้เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. โดยฉบับปัจจุบันยังคงมีหลักการสำคัญ คือ การไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรมเป็นหลัก และการเปิดเผยประวัติอาชญากรรมเป็นข้อยกเว้น ซึ่งได้มีการปรับปรุงแก้ไขในรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

(๑) กำหนดขอบเขตนิยามของข้อมูลประวัติอาชญากรรม จาก “ข้อมูลเกี่ยวกับการต้องหาที่อาญาและข้อมูลของบุคคลที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดในคดีอาญา” เป็น “ข้อมูลของบุคคลที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดในคดีอาญา” เพียงอย่างเดียว

(๒) ปรับปรุงแก้ไขนายทะเบียน จาก “เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมหรือเจ้ากรมพระธรรมนูญแล้วแต่กรณี” เป็น “ปลัดกระทรวงยุติธรรม”

(๓) ปรับปรุงแก้ไขผู้รักษาการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ จาก “ประธานศาลฎีการัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม” เพียงตำแหน่งเดียว และตัดอำนาจในการออกข้อบังคับกำหนดค่าธรรมเนียมหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมออก

(๔) ปรับปรุงแก้ไขหน่วยงานที่มีอำนาจในการจัดการทะเบียนประวัติอาชญากรรม จาก “สำนักงานศาลยุติธรรมหรือกระทรวงกลาโหม” เป็น “กระทรวงยุติธรรม”

(๕) กำหนดให้คำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด จากเดิมหากผู้ร้องขอไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ผู้ร้องขอมีสถานียื่นคำร้องต่อศาลยุติธรรมหรือศาลทหาร แล้วแต่กรณี ให้พิจารณาคำร้องขอเปิดเผยหรือไม่ให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรมเสียก็ได้

(๖) กำหนดให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรมเพิ่มเติม

(๗) ยกเลิกการเก็บค่าธรรมเนียม กรณียื่นคำร้องขอให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรมต่อนายทะเบียน

(๘) ปรับปรุงแก้ไขฐานความผิดร้ายแรงในมาตรา ๑๔

(๙) ปรับปรุงแก้ไขมาตรา ๑๕ จากการกำหนดฐานความผิดเปลี่ยนเป็นการกำหนดลักษณะพฤติการณ์การกระทำความผิดของตัวบุคคล โดยไม่คำนึงถึงฐานความผิด

สำหรับ ...

สำหรับสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับดังกล่าว สรุปได้ดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๙ มาตรา ประกอบไปด้วย ๖ ส่วนสำคัญ ได้แก่ **คำนิยาม หมวด ๑ การจัดการประวัติอาชญากรรมและนายทะเบียน** **หมวด ๒ การไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรม** **หมวด ๓ การเปิดเผยประวัติอาชญากรรม** **หมวด ๔ บทกำหนดโทษ** และ**บทเฉพาะกาล** โดยมีสาระสำคัญ ประกอบด้วย

๑) คำนิยาม กำหนดนิยามคำว่า “ประวัติอาชญากรรม” หมายความว่า ข้อมูลของบุคคลที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดในคดีอาญา และนิยามคำว่า “นายทะเบียน” หมายความว่า ปลัดกระทรวงยุติธรรม และให้หมายความรวมถึงผู้ที่ได้รับมอบหมายจากบุคคลดังกล่าว (ร่างมาตรา ๔)

๒) หมวด ๑ การจัดการประวัติอาชญากรรมและนายทะเบียน

(๑) กำหนดให้กระทรวงยุติธรรม มีหน้าที่และอำนาจในการรวบรวม จัดเก็บ เปิดเผย ไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรม แก้ไขปรับปรุงประวัติอาชญากรรม ให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ และทันสมัยอยู่เสมอ จัดให้มีระบบรักษาความลับและความปลอดภัย พร้อมทั้งกำหนดให้มีนายทะเบียนรับผิดชอบในการจัดการทะเบียนประวัติอาชญากรรม และมีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาคำร้องขอเปิดเผยหรือไม่ให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรม โดยคำสั่งของนายทะเบียนให้ถือเป็นที่สุด (ร่างมาตรา ๖ และ ๗)

(๒) กำหนดให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรม มีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาข้อเท็จจริงเบื้องต้นและเสนอแนะหรือให้คำปรึกษาแก่นายทะเบียนเกี่ยวกับการพิจารณาวินิจฉัยคำร้องขอเปิดเผยหรือไม่ให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรม เสนอแนะแก่นายทะเบียนเพื่อเสนอรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง และเสนอแนะต่อนายทะเบียนในการพิจารณาเกี่ยวกับพฤติการณ์การกระทำความผิดตามมาตรา ๑๕ (ร่างมาตรา ๗/๑ และ ๗/๒)

๓) หมวด ๒ การไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรม

(๑) กำหนดห้ามมิให้มีการเปิดเผยประวัติอาชญากรรมที่เจ้าของประวัติอาชญากรรมได้กระทำขึ้นในขณะที่เป็นเด็กหรือเยาวชน หรือนำไปพิจารณาให้เป็นผลร้ายหรือเป็นการเลือกปฏิบัติอันไม่เป็นธรรมไม่ว่าในทางใดๆ (ร่างมาตรา ๘)

(๒) กำหนดห้ามมิให้มีการเปิดเผยประวัติอาชญากรรมกรณีเจ้าของประวัติซึ่งได้รับการล้างมลทินตามกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทิน พ้นระยะเวลาห้าปีนับแต่พ้นโทษตามคำพิพากษา เมื่อเจ้าของประวัติมิได้กระทำความผิดใดขึ้นอีกในระหว่างระยยะเวลานั้นหรือมิได้อยู่ระหว่างถูกกักขังหรืออยู่ภายใต้การควบคุมของพนักงานสอบสวน หรือศาลมีคำพิพากษาในความผิดที่กระทำความผิดโดยประมาท ความผิดลหุโทษ ความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือความผิดอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง รวมถึงให้เจ้าของประวัติมีสิทธิปฏิเสธถึงการมีอยู่ของประวัติอาชญากรรมของตนได้ (ร่างมาตรา ๙ และ ๑๐)

๔) หมวด ๓ การเปิดเผยประวัติอาชญากรรม

(๑) กำหนดให้หน่วยงานที่ได้จัดเก็บรวบรวมข้อมูลประวัติอาชญากรรมหรือข้อมูลเกี่ยวกับการต้องหาคดีอาญาไว้ตามอำนาจหน้าที่ เปิดเผยข้อมูลต่อหน่วยงานอื่นได้ในกรณีเปิดเผยให้แก่หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมซึ่งมีหน้าที่ในการสอบสวน ดำเนินคดี พิจารณาคดี รวมทั้งการดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เปิดเผยให้แก่หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ หรือการรักษาความปลอดภัยของประชาชน และเปิดเผยให้แก่หน่วยงานซึ่งมีหน้าที่ตามกฎหมายในการตรวจสอบคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ตุลาการ พนักงานอัยการ หรือตำแหน่งอื่นๆ ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๑๑)

(๒) กำหนด ...

(๒) กำหนดให้สามารถเปิดเผยประวัติอาชญากรรมต่อบุคคลผู้เป็นเจ้าของประวัติ หรือต่อหน่วยงานรัฐ ในการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาแต่งตั้ง บุคคลให้ดำรงตำแหน่งใดๆ รวมถึงการขึ้นทะเบียนหรือขอรับใบอนุญาต โดยให้มีการร้องขอให้เปิดเผยประวัติ อาชญากรรมต่อนายทะเบียน (ร่างมาตรา ๑๒ และ ๑๓)

(๓) กำหนดฐานความผิดมีลักษณะร้ายแรงที่ต้องมีการเปิดเผยประวัติ อาชญากรรมโดยตลอด ได้แก่ ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐ เว้นแต่ ความผิดต่อสัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศ ความผิดเกี่ยวกับองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ ความผิดเกี่ยวกับการค้าประเวณี เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือชักพาไปเพื่อให้ บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี ซึ่งเป็นการกระทำโดยใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจ ครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการใดๆ หรือที่เกี่ยวกับการเป็นเจ้าของกิจการ การค้าประเวณี ผู้ดูแลหรือผู้จัดการกิจการค้าประเวณี หรือสถานการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณี ในสถานการค้าประเวณี เฉพาะเป็นการกระทำกับเด็กอายุยังไม่เกินสิบแปดปี ความผิดฐานฆ่าผู้อื่นซึ่งกระทำ โดยเจตนา หรือความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่น หรือเป็นการกระทำชำเรากับเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี หรือไม่เกินสิบสามปี ซึ่งมีโชภริยาหรือสามีของตน โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม (ร่างมาตรา ๑๔)

(๔) กำหนดพฤติการณ์ที่ต้องมีการเปิดเผยประวัติอาชญากรรมโดยตลอด หากผู้กระทำความผิดมีพฤติกรรมร้ายแรง โหดร้ายทารุณ หรือกระทำทรมาน มีลักษณะเป็นผู้กระทำความผิด ติดนิน্দ และได้กระทำความผิดที่ประทุษร้ายต่อร่างกายหรือจิตใจ หรือล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสตรี ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อสังคม ความผิดเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติ มิชอบต่อตำแหน่งหน้าที่ และการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เฉพาะการผลิต จำหน่าย นำเข้าหรือ ส่งออก (ร่างมาตรา ๑๕)

๕) หมวด ๔ บทกำหนดโทษ กำหนดบทลงโทษสำหรับบุคคลต่างๆ ได้แก่ บทลงโทษ สำหรับเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการเก็บ ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรม ทำการใช้ หรือเปิดเผยข้อมูล ประวัติอาชญากรรม โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ บทลงโทษสำหรับเจ้าหน้าที่ที่ไม่มี หน้าที่หรือบุคคลทั่วไปที่ล่วงรู้ข้อมูลประวัติอาชญากรรมของผู้อื่นและนำไปใช้ หรือเปิดเผยโดยมิชอบด้วย กฎหมาย โดยทำให้เจ้าของประวัติเกิดความเสียหาย เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย และบทลงโทษสำหรับบุคคลที่ล่วงรู้ข้อมูลประวัติอาชญากรรมที่พ้นแล้วตามมาตรา ๙ และนำไปใช้หรือเปิดเผย โดยทำให้เจ้าของประวัติเกิดความเสียหาย เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย เว้นแต่ เป็นการใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ทำการเก็บรวบรวมไว้เฉพาะเพื่อกิจการสื่อสารมวลชน งานศิลปกรรม หรืองานวรรณกรรมอันเป็นไปตามจริยธรรมแห่งการประกอบวิชาชีพหรือเป็นประโยชน์สาธารณะเท่านั้น เป็นการกระทำที่ไม่มีความผิด (ร่างมาตรา ๑๖, ๑๗ และ ๑๘)

๖) บทเฉพาะกาล เพื่อให้การพิจารณาคำร้องขอเปิดเผยประวัติอาชญากรรมที่มีอยู่ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้หน่วยงานที่มีประวัติอาชญากรรมดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องเป็นการ เปิดเผยในกรณีเจ้าของประวัติมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดในคดีอาญา (ร่างมาตรา ๑๙)

ประเด็นอภิปราย

ที่ประชุมได้มีประเด็นอภิปราย ดังนี้

๑. ปลัดกระทรวงยุติธรรม ได้ให้ข้อมูลต่อที่ประชุมว่า การแก้ไข “นายทะเบียน” ตามร่างมาตรา ๔ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีที่มาจากที่ประชุมคณะอนุกรรมการพัฒนากฎหมายและ การบังคับใช้ ซึ่งมีความเห็นว่า “ประวัติอาชญากรรม” เป็นข้อมูลกลางจึงควรปรับเปลี่ยนหน่วยงานที่มีอำนาจ

ในการ ...

ในการจัดการทะเบียนประวัติอาชญากรรมจากสำนักงานศาลยุติธรรมหรือกระทรวงกลาโหมเป็นกระทรวงยุติธรรม ในส่วนกรอบของการเปิดเผยประวัติอาชญากรรมนั้น คณะอนุกรรมการฯ ได้แบ่งประเภทตามลักษณะความร้ายแรงของความผิด โดยระดับแรกจะเป็นความผิดที่ลักษณะโทษไม่ร้ายแรง ส่วนความผิดที่มีลักษณะร้ายแรงจะเป็นไปตามร่างมาตรา ๑๔ และร่างมาตรา ๑๕ ซึ่งเป็นกรณีที่ไม่จำเป็นต้องอาศัยพฤติการณ์ กับกรณีที่ต้องอาศัยพฤติการณ์ สำหรับประเด็นคำสั่งของนายทะเบียนให้ถือเป็นที่สุด เป็นกรณีที่เข้าใจได้โดยทั่วไปว่า ถ้ามีคำสั่งแล้วผู้ยื่นคำร้องไม่เห็นด้วยกับคำสั่งให้เปิดเผยหรือไม่ให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรมดังกล่าว จะเป็นการสิ้นสุดขั้นตอนในฝ่ายบริหาร แต่อย่างไรก็ตามสามารถใช้กลไกศาลปกครองเพื่อยื่นคำร้องกรณีผู้ร้องขอไม่พอใจคำสั่งดังกล่าวได้

๒. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มีข้อสังเกตว่า ในการเสนอร่างกฎหมายควรคำนึงถึงหลักเกณฑ์ของการจัดทำร่างกฎหมายตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่กำหนดให้ต้องมีการวิเคราะห์ความจำเป็นที่ต้องมีกฎหมาย รวมทั้งผลกระทบต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น โดยจะต้องนำผลวิเคราะห์ดังกล่าวไปประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอน

๓. เจ้ากรมพระธรรมนูญ มีข้อสังเกตว่า ในร่างมาตรา ๔ เดิมกำหนดให้มีเจ้ากรมพระธรรมนูญเป็นนายทะเบียนร่วมด้วย แต่ในร่างฉบับใหม่ไม่ได้มีกำหนดไว้ ซึ่งมีความเห็นว่า เนื่องจากกรมพระธรรมนูญได้มีการจัดเก็บประวัติอาชญากรรมของจำเลยในศาลทหาร และมีระบบติดตามข้อมูลทางคดี ดังนั้นจึงเห็นควรให้ทบทวนร่างมาตรา ๔ โดยกำหนดให้เจ้ากรมพระธรรมนูญเป็นนายทะเบียนร่วมตามร่างกฎหมายฉบับเดิม และร่างมาตรา ๕ ควรกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการร่วมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

๔. ศาสตราจารย์อุดม รัฐอมฤต ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย มีข้อสังเกตในประเด็นสำคัญ ดังนี้

๑) ร่างกฎหมายฉบับนี้อาจทำให้มีความสับสนในประเด็น “ทะเบียน” กับ “ข้อมูล” เนื่องจากข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิดทั่วไป เป็นข้อมูลที่คนทั่วไปสามารถรับรู้ได้ เช่น เมื่อศาลพิพากษาคดีแล้ว สังคมจะรับรู้ได้ว่าผู้ใดกระทำความผิดอะไรและกระทำความผิดอย่างไร แต่หลักการของร่างกฎหมายฉบับนี้เป็นเรื่องของการเปิดเผย “ทะเบียนประวัติอาชญากรรม” ดังนั้นจึงควรบัญญัติให้มีความชัดเจนว่าสิ่งที่ต้องการจะมุ่งเน้น คือ การจัดทำฐานข้อมูลกลางที่เกี่ยวข้องกับทะเบียนประวัติของบุคคลที่กระทำความผิด และเนื่องจาก “ทะเบียนประวัติอาชญากรรม” มีหลายหน่วยงานที่รับผิดชอบ อาทิ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และศาลยุติธรรม ร่างกฎหมายฉบับนี้จึงมีความพยายามที่จะสร้าง “นายทะเบียนกลาง” เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการยืนยันประวัติในการดำเนินการใดๆ โดยให้เปิดเผยได้ในบางกรณี ไม่ใช่ในกรณีที่สื่อมวลชนนำข้อมูลข่าวการกระทำความผิดไปเผยแพร่

๒) ควรเปิดโอกาสให้หน่วยงานภายนอกร่วมเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ อย่างน้อย ๒ ท่าน ในคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรม

๓) การกำหนดให้เจ้าของประวัติมีสิทธิปฏิเสธถึงการมีอยู่ของประวัติอาชญากรรมของตนได้ ตามร่างมาตรา ๑๐ นั้น การที่จะปฏิเสธได้ เจ้าของประวัติจะต้องรู้ก่อนว่าตนเองมีประวัติ แต่ปัญหาคือระยะเวลาที่เจ้าของประวัติรับรู้ว่ามีประวัติมีการเปิดเผยหรือไม่นั้น ความเสียหายได้เกิดขึ้นแล้ว ดังนั้น ควรมีขั้นตอนหรือกระบวนการที่ทำให้ไม่มีข้อกังวลงว่าเงื่อนไขเหล่านี้จะทำให้เกิดความเสียหายได้

๔) การเปิดเผยข้อมูลต่อหน่วยงานอื่นตามร่างมาตรา ๑๑ ควรกำหนดให้ครอบคลุมถึงหน่วยงานราชการที่มีหน้าที่ในการตรวจสอบประวัติในการประกอบอาชีพ ซึ่งรวมถึงองค์กรวิชาชีพต่างๆ ที่อาจมีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลเพื่อยืนยันในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง

๕) ควรกำหนด ...

๕) ควรกำหนดความผิดเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบต่อตำแหน่งหน้าที่ไว้ในร่างมาตรา ๑๔ ให้เป็นความผิดที่เปิดเผยได้ โดยไม่ต้องอาศัยพฤติการณ์ความร้ายแรง เนื่องจากการกำหนดให้เป็นลักษณะความผิดที่จะต้องอาศัยพฤติการณ์ความร้ายแรง ตามร่างมาตรา ๑๕ อาจทำให้เห็นว่าร่างกฎหมายฉบับนี้ไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องทุจริตและประพฤติมิชอบ

๕. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เห็นด้วยในหลักการและเจตนารมณ์ของร่างกฎหมายฉบับนี้ แต่เนื่องจากเป็นกฎหมายใหม่ และอาจจะมีส่วนที่กระทบกับหลักการที่มีอยู่เดิมของหน่วยงานที่มีการบังคับใช้กฎหมายต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในเรื่องหลักการที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบคุณสมบัติของบุคคลเพื่อเข้ารับราชการ ดังนั้น จึงจะต้องมีการประชุมรับฟังความคิดเห็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น องค์กรการบริหารงานบุคคลประเภทต่างๆ เพื่อพิจารณาถึงความสอดคล้องของกฎหมายและผลกระทบต่อแนวปฏิบัติที่หน่วยงานมีการบังคับใช้อยู่เดิมด้วยหรือไม่อย่างไร

๖. ปลัดกระทรวงยุติธรรม ได้สรุปข้อสังเกตของคณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วย

๑) ควรแยกประเด็นความแตกต่างระหว่าง “ทะเบียนประวัติอาชญากรรม” กับ “ข้อมูลประวัติอาชญากรรม” ให้มีความชัดเจน ๒) ประเด็นเรื่องการตรวจสอบการเข้าทำงานต่างๆ ควรกำหนดให้ครอบคลุมถึงการรับเข้าทำงานในตำแหน่งขององค์กรอื่น ๓) ควรกำหนดหลักเกณฑ์เพิ่มเติมในการกำหนดให้ความผิดบางประเภทต้องมีการเปิดเผยข้อมูลอาชญากรรมโดยตลอด และความผิดบางประเภทต้องเปิดเผยเฉพาะกรณี ๔) การจัดตั้งนายทะเบียน เดิมใช้หลักการที่หน่วยงานใดจัดเก็บข้อมูล หน่วยงานนั้นเป็นผู้บริหารจัดการ แต่ภายหลังเมื่อ กพยช. ได้ให้ความเห็นชอบ ได้มีการเสนอให้ปรับเปลี่ยนนายทะเบียนและผู้รักษาการกฎหมายให้อยู่ภายใต้การกำกับของกระทรวงยุติธรรม ซึ่งจะนำประเด็นดังกล่าวกลับไปพิจารณาทบทวนในที่ประชุมคณะอนุกรรมการพัฒนากฎหมายและการบังคับใช้อีกครั้ง และ ๕) จะต้องมีการรับฟังความคิดเห็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเชื่อมโยงร่างกฎหมายฉบับนี้ไม่ให้ขัดแย้งกับกฎหมายอื่นที่มีการบังคับใช้แต่เดิม

มติที่ประชุม มอบหมายฝ่ายเลขานุการกลับไปทบทวนหรือปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. ตามข้อสังเกตของคณะกรรมการ รวมทั้งจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้องตามแนวทางการจัดทำและเสนอร่างกฎหมายตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเสนอในวาระเพื่อพิจารณาอีกครั้งในการประชุม กพยช. ครั้งต่อไป

๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติชะลอฟ้อง พ.ศ.

ฝ่ายเลขานุการได้รายงานต่อที่ประชุมว่า สืบเนื่องจากคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ (กพยช.) ได้มีมติในคราวการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๔ เห็นชอบให้มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจพิจารณาร่างกฎหมายมาตรการแทนการฟ้องคดีอาญากรณีมาตรการชะลอการฟ้อง ตามที่สำนักงานอัยการสูงสุดเสนอ รวมทั้งมอบหมายฝ่ายเลขานุการหารือร่วมกับสำนักงานอัยการสูงสุด โดยสถาบันนิติวัชร์ และกระทรวงยุติธรรม ในการพิจารณาปรับปรุงเพิ่มเติมองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะอนุกรรมการชุดดังกล่าวให้มีความเหมาะสม และมอบหมายฝ่ายเลขานุการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันกำหนดแนวทางการดำเนินงาน โดยกำหนดกรอบระยะเวลาให้แล้วเสร็จภายใน ๒ เดือน ต่อมา กพยช. จึงได้มีคำสั่งที่ ๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจพิจารณาร่างกฎหมายมาตรการแทนการฟ้องคดีอาญา กรณีมาตรการชะลอการฟ้อง โดยมีปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นประธาน สำนักงานอัยการสูงสุด โดยสถาบันนิติวัชร์ และสำนักงานกิจกรรมเป็นฝ่ายเลขานุการ ผู้แทนหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมและผู้แทนสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้องร่วมเป็นอนุกรรมการ โดยมีอำนาจหน้าที่สำคัญในการพิจารณาร่างกฎหมายมาตรการแทนการฟ้องคดีอาญา

ภายหลัง ...

ภายหลังจากที่ได้มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการฯ แล้ว สำนักงานกิจการยุติธรรม ได้ร่วมกับสถาบันนิติวัชร์ ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะอนุกรรมการ เพื่อร่วมกันศึกษาทบทวน ร่างพระราชบัญญัติชะลอการฟ้อง พ.ศ. เสนอต่อที่ประชุมคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจพิจารณาร่างกฎหมาย มาตรการแทนการฟ้องคดีอาญา กรณีมาตรการชะลอการฟ้อง จำนวน ๓ ครั้ง โดยที่ประชุมคณะอนุกรรมการ เฉพาะกิจฯ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ ได้มีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติชะลอการฟ้อง พ.ศ. ตามที่ฝ่ายเลขานุการเสนอ และให้เสนอต่อ กพยช. พิจารณาต่อไป สำหรับรายละเอียดของร่าง พระราชบัญญัติฯ ฉบับดังกล่าว สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติชะลอการฟ้อง พ.ศ. มีจำนวนทั้งสิ้น ๒๓ มาตรา ประกอบด้วย ๖ ส่วนสำคัญ ได้แก่ ๑) หลักการและเหตุผล ๒) คำนิยามและผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ ๓) การนับระยะเวลา ๔) หมวด ๑ การชะลอการฟ้อง ประกอบด้วย ส่วนที่ ๑ บททั่วไป ส่วนที่ ๒ คำสั่งชะลอการฟ้อง และส่วนที่ ๓ ผลของคำสั่งชะลอการฟ้อง ๕) หมวด ๒ มาตรการการชะลอการฟ้องที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร และ ๖) บทเฉพาะกาล โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑) หลักการและเหตุผล กำหนดว่า โดยที่มีคดีอาญาที่ลักษณะของการกระทำ เป็นความผิดที่ไม่ร้ายแรงซึ่งผู้ต้องหาอาจกลับตนเป็นคนดีได้ และผู้เสียหายอาจได้รับการชดเชยเยียวยาตามสมควร ในโอกาสแรก เพื่อให้ผู้ต้องหามีโอกาสแสดงความรับผิดชอบในการกระทำและพยายามบรรเทาผลร้าย แห่งการกระทำนั้นเสียแต่ในชั้นแรก และเพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้เสียหาย อย่างแท้จริงอันจะเป็นการนำไปสู่ความสัมพันธ์อันดีต่อกันระหว่างคู่กรณี และในคดีบางลักษณะหากมีการ ชะลอการฟ้องและนำวิธีการคุมประพฤติมาใช้ เพื่อให้ผู้ต้องหาได้มีโอกาสแก้ไขความผิดของตน โดยไม่มีมลทิน ติดตัวอันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ต้องหา ผู้เสียหาย และสังคม มากกว่าการดำเนินการให้มีการพิจารณาลงโทษ และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรม สมควรนำมาตรการการชะลอการฟ้องดังกล่าวมาใช้แทน การฟ้องคดีอาญา ทำให้คดีอาญาดังกล่าวระงับลง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒) คำนิยามและผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ กำหนดนิยาม เน้นคำว่า “การชะลอการฟ้อง” หมายความว่า การที่พนักงานอัยการพิจารณาสำนวนการสอบสวนแล้วเห็นควรสั่งฟ้องคดี แต่มีเหตุที่จะไม่ออกคำสั่งฟ้องคดี โดยอาจกำหนดเงื่อนไขและระยะเวลาการคุมความประพฤติหรือเงื่อนไขอื่น ให้ผู้ต้องหาปฏิบัติเพื่อระงับคดีอาญา (ร่างมาตรา ๓) และให้นายกรัฐมนตรี ประธานศาลฎีกา รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และอัยการสูงสุด รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน (ร่างมาตรา ๔)

๓) การนับระยะเวลา กำหนดว่า เมื่อพนักงานอัยการได้มีคำสั่งชะลอการฟ้องตาม มาตรการ ๑๐ แล้ว ให้หยุดนับอายุความในการดำเนินคดีอาญา และเมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งดำเนินคดีต่อไป ตามมาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๑๖ ให้นับอายุความในการดำเนินคดีต่อจากวันที่พนักงานอัยการมีคำสั่งดำเนินคดี ต่อไปตามมาตรา ๑๒ หรือวันที่ครบกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง หรือวันที่อัยการสูงสุดมีคำวินิจฉัย ตามมาตรา ๑๖ วรรคสาม แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๖) และเมื่อพนักงานอัยการได้รับสำนวนการสอบสวนจาก พนักงานสอบสวน และคดีมีเหตุให้พนักงานอัยการสั่งชะลอการฟ้องได้ตามมาตรา ๙ เพื่อประโยชน์ในการชะลอ การฟ้อง มิให้นำบทบัญญัติในเรื่องการฟ้อง การผิดฟ้อง และการฝากขัง ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้ง ศาลแขวงและวิธีพิจารณาคความอาญาในศาลแขวง รวมทั้งการควบคุมและการขังตามประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาคความอาญามาใช้บังคับ ทั้งนี้ จนกว่าพนักงานอัยการจะมีคำสั่งให้ดำเนินคดีต่อไป และให้นับระยะเวลา การฟ้อง การผิดฟ้อง การควบคุม และการขังตั้งแต่เวลานั้นเป็นต้นไป หากผู้ต้องหาถูกควบคุมตัวให้จัดการ ปลดปล่อยตัวไปโดยผู้ต้องหาต้องปฏิบัติตามว่าจะมาตามนัด ถ้าผู้ต้องหาได้รับการปล่อยชั่วคราวในชั้นสอบสวน

มิให้ ...

มิให้นำบทบัญญัติในเรื่องระยะเวลาตามมาตรา ๑๑๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับ และถ้าผู้ต้องหาถูกขังอยู่โดยคำสั่งศาล ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องขอให้ปล่อยผู้ต้องหา แต่ถ้าผู้ต้องหาได้รับการปล่อยชั่วคราวโดยมีสัญญาประกัน ให้สัญญาประกันสิ้นสุดลง (ร่างมาตรา ๗)

๔) หมวด ๑ การชะลอการฟ้อง

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

๑. คดีความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว คดีความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินห้าปี ไม่ว่าจะมิโทษปรับด้วยหรือไม่ก็ตาม หรือคดีความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท พนักงานอัยการอาจมีคำสั่งชะลอการฟ้องได้เมื่อปรากฏว่า (๑) ผู้ต้องหาไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือได้พ้นโทษมาแล้วเกินห้าปี (๒) ผู้ต้องหาไม่เคยได้รับการรอกการลงโทษหรือรอกการกำหนดโทษมาก่อน เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือพ้นระยะเวลาการลงโทษหรือรอกการกำหนดโทษมาแล้วเกินห้าปี (๓) ในคดีที่ผู้เสียหายมีอำนาจฟ้องคดีอาญาต้องได้รับความยินยอมจากผู้เสียหายให้มีการชะลอการฟ้องด้วย เว้นแต่เป็นกรณีที่ไม่ปรากฏผู้เสียหาย และ (๔) ผู้ต้องหาต้องรับว่าได้กระทำการตามข้อเท็จจริงที่ถูกกล่าวหา และยินยอมให้มีการชะลอการฟ้อง (ร่างมาตรา ๙)

๒. เมื่อพนักงานอัยการได้รับความเห็นพร้อมสำนวนการสอบสวนจากพนักงานสอบสวนและเห็นควรสั่งฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแล้ว แต่เป็นกรณีที่อาจมีคำสั่งชะลอการฟ้องได้ตามมาตรา ๙ ให้พนักงานอัยการมีอำนาจดำเนินการตามที่เห็นสมควร (ร่างมาตรา ๑๐)

ส่วนที่ ๒ คำสั่งชะลอการฟ้อง

๑. ในการมีคำสั่งให้ชะลอการฟ้อง พนักงานอัยการอาจกำหนดให้ผู้ต้องหา อยู่ภายใต้เงื่อนไขและระยะเวลาการคุมความประพฤติของพนักงานคุมประพฤติตามที่เห็นสมควร (ร่างมาตรา ๑๑)

๒. เมื่อศาลได้รับรายงานคำสั่งชะลอการฟ้องจากพนักงานอัยการตามมาตรา ๑๐ แล้วเห็นว่าคำสั่งชะลอการฟ้องของพนักงานอัยการไม่ชอบด้วยมาตรา ๙ ให้ศาลสั่งตามที่เห็นสมควรภายในเจ็ดวัน และแจ้งให้พนักงานอัยการทราบเพื่อดำเนินการต่อไปโดยด่วน ทั้งนี้ ให้ประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาออกข้อกำหนดเกี่ยวกับแนวทางในการดำเนินการของศาลด้วย ในการพิจารณาคำสั่งชะลอการฟ้องของพนักงานอัยการตามมาตรา ๑๒ ให้ศาลมีอำนาจเรียกพนักงานอัยการ พนักงานสอบสวน พนักงานคุมประพฤติ หรือออกหมายเรียกผู้ต้องหา ผู้เสียหาย หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาสอบถาม หรือมีคำสั่งให้ส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องต่อศาลเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้ และการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานคุมประพฤติซึ่งพระราชบัญญัตินี้มีได้บัญญัติไว้โดยเฉพาะ ให้พนักงานคุมประพฤตินำอำนาจหน้าที่ดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการคุมความประพฤติ (ร่างมาตรา ๑๒, ๑๓, ๑๔)

ส่วนที่ ๓ ผลของคำสั่งชะลอการฟ้อง

๑. ภายหลังจากพนักงานอัยการมีคำสั่งชะลอการฟ้องแล้ว ผู้เสียหายจะฟ้องคดีมิได้ ทั้งนี้ จนกว่าพนักงานอัยการจะมีคำสั่งให้ดำเนินคดีต่อไปตามมาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๑๖ ถ้าผู้เสียหายฟ้องคดีอยู่ก่อนแล้ว ให้ศาลรอกการพิจารณาคดีนั้นไว้ กรณีมีผู้เสียหายหลายคน และมีผู้เสียหายบางคนไม่ปรากฏตัว ในขณะที่พนักงานอัยการออกคำสั่งชะลอการฟ้อง หากต่อมาผู้เสียหายปรากฏตัวขึ้นภายในสามปีนับแต่พนักงานอัยการมีคำสั่งให้ชะลอการฟ้อง และไม่ยินยอมในการชะลอการฟ้อง ผู้เสียหายนั้นก็มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลได้ในกรณีเช่นว่านี้มีให้นำมาตรา ๖ มาใช้บังคับ และในการพิจารณาพิพากษาคดีที่มีผู้เสียหายเป็นผู้ฟ้องคดีดังกล่าว ให้ศาลนำเหตุที่มีการชะลอการฟ้องและพฤติการณ์ของจำเลยในระหว่างที่มีการชะลอการฟ้อง มาพิจารณาประกอบด้วย และศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดหรือไม่ลงโทษเลยก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๕)

๒. ถ้าความปรากฏแก่พนักงานอัยการว่าผู้ต้องหาจงใจไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข เพื่อคุ้มครองประพฤติหรือเงื่อนไขอื่นที่พนักงานอัยการกำหนดตามมาตรา ๑๑ หรือพฤติการณ์ที่เกี่ยวกับการคุ้มครองประพฤติหรือเงื่อนไขอื่นที่พนักงานอัยการกำหนดเปลี่ยนแปลงไป ให้พนักงานอัยการเรียกผู้ต้องหา มาชี้แจง หากผู้ต้องหาไม่มาชี้แจงหรือพนักงานอัยการเห็นว่าผู้ต้องหาจงใจไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าวโดยไม่มี เหตุผลอันควร หรือพฤติการณ์เกี่ยวกับการคุ้มครองประพฤติหรือเงื่อนไขอื่นที่พนักงานอัยการกำหนด เปลี่ยนแปลงไปจนไม่อาจแก้ไขได้อันเกิดจากความผิดของผู้ต้องหา ให้พนักงานอัยการมีคำสั่งดำเนินคดีต่อไป และแจ้งคำสั่งให้ผู้ต้องหาและผู้เสียหายทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ที่มีคำสั่ง ทั้งนี้ สิทธิฟ้องคดีของผู้เสียหาย ให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ต้องหาทราบคำสั่ง ดังกล่าว ถ้าผู้ต้องหาเห็นว่าคำสั่งของพนักงานอัยการไม่เป็นไปตามกฎหมาย ผู้ต้องหาอาจยื่นคำร้องคัดค้าน ต่ออัยการสูงสุดให้เปลี่ยนแปลงคำสั่งของพนักงานอัยการได้คำวินิจฉัยของอัยการสูงสุดให้เป็นที่สุด การดำเนินคดีของพนักงานอัยการหรือของผู้เสียหายดังกล่าวจะกระทำได้อีกต่อเมื่อพ้นระยะเวลาข้างต้น หากมีการ คัดค้านต่ออัยการสูงสุด การดำเนินคดีดังกล่าวจะกระทำได้อีกต่อเมื่ออัยการสูงสุดมีคำวินิจฉัยเห็นด้วยกับคำสั่งของ พนักงานอัยการ (ร่างมาตรา ๑๖)

๓. เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งยุติการดำเนินคดี สิทธินำคดีอาญามาฟ้องเป็นอัน ระงับ (ร่างมาตรา ๑๘)

๕) หมวด ๒ มาตรการการชะลอการฟ้องที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร

คดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลทหารและอาจชะลอการฟ้องได้ตามมาตรา ๙ ให้นำ บทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้เว้นแต่มาตรา ๑๔ ไปใช้บังคับโดยอนุโลม และให้นำบรรดากฎหมายกระทรวง และระเบียบที่ออกตามบทบัญญัติดังกล่าวไปใช้บังคับเท่าที่พอจะใช้บังคับได้ ส่วนการคุ้มครองประพฤติ ผู้ต้องหาตามหมวดนี้ให้นำไปใช้บังคับกับคดีอาญาซึ่งอยู่ในอำนาจศาลทหารโดยอนุโลมตามข้างต้น ให้เป็นไป ตามระเบียบที่กระทรวงกลาโหมกำหนด คดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร ให้อำนาจของอัยการสูงสุดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้เป็นอำนาจของเจ้ากรมพระธรรมนูญ (ร่างมาตรา ๑๙ และ ๒๐)

๖) บทเฉพาะกาล

ในวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ บรรดาคดีที่อยู่ระหว่างการดำเนินการของ พนักงานอัยการ พนักงานอัยการอาจมีคำสั่งชะลอการฟ้องตามพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับกับบรรดาคดี ดังกล่าวได้ (ร่างมาตรา ๒๑)

ประเด็นอภิปราย

ที่ประชุมได้มีประเด็นอภิปราย ดังนี้

๑. ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติชะลอการฟ้อง พ.ศ. ที่ฝ่ายเลขานุการเสนอ และให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า อัยการสูงสุดได้พิจารณาร่างกฎหมายฉบับนี้ด้วยแล้ว และเห็นชอบกับร่างกฎหมายฉบับดังกล่าว

๒. ผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติชะลอการฟ้อง พ.ศ. และให้ข้อเสนอแนะว่า เนื่องจากสำนักงานศาลยุติธรรมได้ร่วมเป็นคณะกรรมการเฉพาะกิจฯ ด้วย ซึ่งในการ ประชุมคณะกรรมการเฉพาะกิจฯ ได้มีการเสนอให้ปรับปรุงร่างกฎหมายฉบับนี้ ในประเด็นที่เป็นข้อกังวล ของสำนักงานศาลยุติธรรมที่เคยมีมาในอดีตด้วยแล้ว อย่างไรก็ตาม สำนักงานศาลยุติธรรมเป็นเพียงหน่วยงาน ทางธุรการของศาลยุติธรรม ดังนั้น การดำเนินการตามขั้นตอนในการเสนอร่างกฎหมาย ควรมีการรับฟัง ความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้องเพิ่มเติม โดยเฉพาะในส่วนของศาลยุติธรรมอาจจะต้องมีการรับฟังความคิดเห็นจาก ผู้พิพากษาและคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมด้วย

๓. เจ้ากรม ...

๓. **เจ้ากรมพระธรรมมัญญู** เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติชะลอการฟ้อง พ.ศ. และให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ตามร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติเกี่ยวกับการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับศาลทหารไว้ในหมวดที่ ๒ มาตรการชะลอการฟ้องที่อยู่ในอำนาจของศาลทหารแล้ว นอกจากนี้ ในส่วนของศาลทหารเอง มีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ โดยหากผู้มีอำนาจบังคับบัญชาตามกฎหมายว่าด้วยวินัยทหาร เห็นว่าเป็นความผิดเล็กน้อยไม่สำคัญ ให้ถือว่า เป็นความผิดทางวินัยได้ ซึ่งมีหลักการคล้ายคลึงกับมาตรการชะลอการฟ้องตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

๔. **ผู้แทนสหภาพนายความ** มีข้อเสนอแนะว่า ควรจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น และอาจมีการพิจารณาในประเด็นให้มีนายความเข้าไปสนับสนุนในบางขั้นตอนเพิ่มเติม เช่น การไกล่เกลี่ย หรือการให้คำปรึกษาทางกฎหมายแก่ผู้เสียหายหรือผู้ต้องหา เป็นต้น

๕. **ศาสตราจารย์อุดม รัฐอมฤต** ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย มีข้อสังเกตใน ๓ ประเด็น ดังนี้

๑) ร่างกฎหมายฉบับนี้ ควรเปิดโอกาสให้มีการชะลอการฟ้อง โดยไม่ต้องมีเงื่อนไขเฉพาะคดีที่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้เสียหายเท่านั้น เนื่องจากบางกรณีผู้เสียหายไม่ได้เข้ามาปรากฏตัว

๒) ตามร่างมาตรา ๑๕ วรรคสอง กำหนดว่า ในคดีที่มีผู้เสียหายหลายคน และมีผู้เสียหายบางคนไม่ปรากฏตัวในขณะที่พนักงานอัยการออกคำสั่งชะลอการฟ้อง หากต่อมาผู้เสียหายปรากฏตัวขึ้นภายใน ๓ ปีนับแต่พนักงานอัยการมีคำสั่งให้ชะลอการฟ้อง และไม่ยินยอมในการชะลอการฟ้อง ผู้เสียหายนั้นก็มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลได้ มีความเห็นว่า การกำหนดเงื่อนไขระยะเวลาภายใน ๓ ปี นั้นยาวนานเกินไป

๓) ความตามร่างมาตรา ๑๕ วรรคสาม อาจขัดกับร่างมาตรา ๘ ที่กำหนดห้ามมิให้รับฟังพยานหลักฐาน คำรับสารภาพ หรือข้อเท็จจริงอย่างใดๆ ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการชะลอการฟ้อง เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีทั้งปวง ซึ่งความตามร่างมาตรา ๑๕ วรรคสาม หากต้องการให้ศาลเห็นในทางเป็นคุณกับผู้ที่ถูกฟ้อง ควรบัญญัติไปในแนวทางที่ขอความเห็นจากพนักงานอัยการผู้ที่ดำเนินการในช่วงที่มีคำสั่งชะลอการฟ้องในเบื้องต้น

๖. **นายวิพล กิตติทัศนาศรัย** ผู้แทนสถาบันนิติวัชร์ สำนักงานอัยการสูงสุด ให้ข้อมูลเพิ่มเติมในประเด็นข้อสังเกตที่ควรเปิดโอกาสให้มีการชะลอการฟ้อง โดยไม่ต้องมีเงื่อนไขเฉพาะคดีที่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้เสียหายเท่านั้นว่า ร่างพระราชบัญญัติชะลอการฟ้อง พ.ศ. ที่ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการเฉพาะกิจฯ เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ผ่านมา ได้มีการเพิ่มเด็ยกัยคำในร่างมาตรา ๙ (๓) ไว้ว่า “ในคดีที่ผู้เสียหายมีอำนาจฟ้องคดีอาญาต้องได้รับความยินยอมจากผู้เสียหายให้มีการชะลอการฟ้องด้วย เว้นแต่เป็นกรณีที่ไม่ปรากฏผู้เสียหาย” ซึ่งหากไม่สามารถตามตัวผู้เสียหาย พนักงานอัยการก็สามารถพิจารณาชะลอการฟ้องได้ สำหรับในประเด็นการขัดกันของเด็ยกัยคำในร่างมาตรา ๑๕ กับร่างมาตรา ๘ อาจบัญญัติให้มีความรอบคอบขึ้น โดยเพิ่มเติมข้อความในมาตรา ๘ ว่า “ไม่ให้นำมาเป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีในทางที่เป็นโทษแก่ผู้ต้องหา” เป็นต้น

๗. **ประธานคณะกรรมการ** ได้สอบถามฝ่ายเลขานุการในประเด็นผู้มีอำนาจลงนามเสนอร่างกฎหมายที่ผ่านการพิจารณาจาก กพยช. ต่อคณะรัฐมนตรี ซึ่งผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม ในฐานะเลขานุการ กพยช. ได้ให้ข้อมูลว่าสำนักงานกิจการยุติธรรม ได้มีหนังสือขอหารือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับผู้มีอำนาจในการลงนามเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีตามมาตรา ๖ (๑) แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ กรณี กพยช. โดยมีนายกรัฏมนตรีหรือรองนายกรัฏมนตรีซึ่งนายกรัฏมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ ทั้งนี้ สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือที่ นร ๐๕๐๓/ท ๑๐๗๖๕ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ ตอบข้อหารือว่า

เมื่อนายก ...

เมื่อนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน ให้ กพยช. เป็นผู้มีอำนาจลงนามเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีตามมาตรา ๖ (๑) แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว

มติที่ประชุม เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติชะลอการฟ้อง พ.ศ. ... ตามที่ฝ่ายเลขานุการเสนอและมอบหมายฝ่ายเลขานุการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้องตามแนวทางการจัดทำและเสนอร่างกฎหมายตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาตามกระบวนการเสนอร่างกฎหมายต่อไป

๔.๓ กรอบการวิจัยเพื่อการพัฒนากระบวนการยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๖๙

ฝ่ายเลขานุการได้รายงานต่อที่ประชุมว่า ตามที่คณะอนุกรรมการพัฒนาและส่งเสริมการวิจัยในกระบวนการยุติธรรม ภายใต้ กพยช. ได้จัดทำกรอบการวิจัยเพื่อการพัฒนากระบวนการยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕ และได้ใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมการวิจัยในกระบวนการยุติธรรมมาโดยตลอด ปัจจุบันกรอบการวิจัยดังกล่าวกำลังจะสิ้นสุดลง จึงได้มีการจัดทำ (ร่าง) กรอบการวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๖๙ ขึ้นเพื่อเป็นการกำหนดทิศทางการศึกษาวิจัยด้านกระบวนการยุติธรรมในอนาคตที่ตรงความต้องการของหน่วยงานและสามารถแก้ไขปัญหาด้านกระบวนการยุติธรรม รวมถึงสามารถขับเคลื่อนการดำเนินงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม คณะอนุกรรมการจึงได้มีการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการจัดทำ (ร่าง) กรอบการวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการยุติธรรม ประกอบกับการศึกษาความเชื่อมโยงของแผนและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยด้านกระบวนการยุติธรรม อาทิ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมถึง (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ นอกจากนี้ยังมีการเชื่อมโยงกับแผนและนโยบายที่เกี่ยวข้องด้านการวิจัยและนวัตกรรม และแผนด้านวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม (ววน.) ตลอดจนศึกษาและคัดกรองโครงการต่างๆ ที่มีความสอดคล้องกัน เพื่อให้สามารถขอรับทุนสนับสนุนการวิจัยผ่านสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) ได้

ทั้งนี้ หลังจากได้มีการศึกษาความเชื่อมโยงและความสอดคล้องกับแผนต่างๆ แล้ว ฝ่ายเลขานุการก็ได้มีการยกร่างกรอบการวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการยุติธรรม โดยศึกษารวบรวมประเมินผลกรอบวิจัยฯ ที่ผ่านมา รวมทั้งปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ มีการจัดประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อระดมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการจัดทำ (ร่าง) กรอบการวิจัยฯ ประกอบกับการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรม การสำรวจความคิดเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อ (ร่าง) กรอบการวิจัยดังกล่าว และเสนอ (ร่าง) กรอบการวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๖๙ ต่อคณะอนุกรรมการพัฒนาและส่งเสริมการวิจัยในกระบวนการยุติธรรม ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ ได้ให้ความเห็นชอบ (ร่าง) กรอบการวิจัยฯ ประกอบด้วย

- กรอบการวิจัยที่ ๑ กรอบการวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการยุติธรรมทางอาญา
- กรอบการวิจัยที่ ๒ กรอบการวิจัยทางแพ่งและปกครอง
- กรอบการวิจัยที่ ๓ กรอบการวิจัยเพื่อพัฒนากฎหมาย
- กรอบการวิจัยที่ ๔ กรอบการวิจัยเพื่อพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยี

ในกระบวนการยุติธรรม

- กรอบการวิจัยที่ ๕ กรอบการวิจัยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพหน่วยงานในกระบวนการ

ยุติธรรม

โดยได้มี ...

โดยได้มีการกำหนดเป้าประสงค์ ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ และจัดลำดับความสำคัญหัวข้อ การวิจัยภายใต้กรอบการวิจัยทั้ง ๕ เพื่อเป็นการขับเคลื่อนร่างกรอบการวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๖๙ สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ในฐานะที่เป็นกรอบการดำเนินงานหลักด้านการวิจัย ในกระบวนการยุติธรรม ที่สะท้อนถึงความต้องการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยของหน่วยงานในกระบวนการ ยุติธรรม ในระยะเวลา ๔ ปี ข้างหน้า ฝ่ายเลขานุการจึงเห็นควรเสนอ (ร่าง) กรอบการวิจัยฯ ต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อทราบ และแจ้งต่อสำนักงบประมาณ และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (สกสว.) เพื่อพิจารณาและเป็นข้อมูลประกอบการจัดสรรงบประมาณสำหรับการวิจัยในด้านที่เกี่ยวข้องกับ กระบวนการยุติธรรมต่อไป

ประเด็นอภิปราย

ที่ประชุมได้มีประเด็นอภิปราย ดังนี้

๑. ศาสตราจารย์อุดม รัฐอมฤต ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย เห็นด้วยในหลักการ ตามที่ฝ่ายเลขานุการเสนอ และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ควรมีการประชุมเพื่อสร้างการรับรู้และรับฟังความคิดเห็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะหน่วยงานด้านวิชาการ และสถาบันการศึกษาต่างๆ โดยไม่จำกัดเฉพาะ หน่วยงานหรือสถาบันการศึกษากลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

๒. ประธานกรรมการ ให้ข้อเสนอแนะว่า การประชุมรับฟังความคิดเห็นควร ดำเนินการก่อนที่จะเสนอคณะรัฐมนตรี และเมื่อดำเนินการแล้วให้ระบุในหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ว่าได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากสถาบันการศึกษาและหน่วยงานต่างๆ ด้วยแล้ว

๓. ผู้แทนสำนักงบประมาณ ให้ข้อสังเกตว่าควรมีการจัดลำดับความสำคัญของ การวิจัย เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาจัดสรรงบประมาณ

๔. ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า สำนักงานกิจการ ยุติธรรม ได้ลงนามความร่วมมือกับเครือข่ายนิติศาสตร์เพื่อสังคม ซึ่งเป็นคณะนิติศาสตร์ในสังกัด สถาบันอุดมศึกษา จำนวน ๑๕ สถาบัน นอกจากนี้มีเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏต่างๆ ซึ่งสำนักงานฯ จะจัดให้มีการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็น (ร่าง) กรอบการวิจัยฯ สำหรับกลุ่มเป้าหมายสถาบันการศึกษาเหล่านี้ ก่อนเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อรับทราบต่อไป สำหรับประเด็น การจัดลำดับความสำคัญของการวิจัยนั้น คณะอนุกรรมการพัฒนาและส่งเสริมการวิจัยในกระบวนการยุติธรรม มีผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (สกสว.) สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสำนักงบประมาณ ได้ร่วมกันพิจารณาจัดลำดับความสำคัญของ ประเด็นวิจัยที่ได้กำหนดภายใต้ (ร่าง) กรอบการวิจัยทั้ง ๕ ไว้แล้ว

มติที่ประชุม เห็นชอบร่างกรอบการวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๖๙ และการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็น (ร่าง) กรอบการวิจัยฯ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะ สถาบันการศึกษาก่อนเสนอคณะรัฐมนตรีตามที่ฝ่ายเลขานุการเสนอ

๔.๔ ร่างรายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔ คณะกรรมการพัฒนาการบริหารงาน ยุติธรรมแห่งชาติ

ฝ่ายเลขานุการได้รายงานต่อที่ประชุมว่า สืบเนื่องจากพระราชบัญญัติพัฒนา การบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๑๐ (๘) และ ๑๖ (๖) ได้กำหนดให้สำนักงานกิจการ

ยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบงานเลขานุการของคณะกรรมการจัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ โดยให้คณะกรรมการกำกับดูแลการจัดทำรายงานประจำปี เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ฝ่ายเลขานุการจึงได้จัดทำ (ร่าง) เนื้อหารายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔ คณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติขึ้น โดยมีรายละเอียดเนื้อหาประกอบด้วย ๖ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ ภาพรวมสถานการณ์กระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย โดยเป็นการรวบรวมสถิติด้านการบริหารงานยุติธรรมที่สำคัญในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓ (๓ ปีย้อนหลัง) เช่น สถิติจำนวนคดีที่รับแจ้ง จับกุม และจำนวนผู้ต้องหาที่จับกุมได้ สถิติจำนวนคดีอาญาและคดีแพ่ง ในศาลชั้นต้น ทหารอาญาจักร สถิติคดีรับเข้าและคดีแล้วเสร็จของศาลปกครองชั้นต้น สถิติจำนวนผู้กระทำผิดซึ่งอยู่ในระบบการพัฒนาพฤตินิสัย สถิติการให้บริการและช่วยเหลือประชาชนของกระทรวงยุติธรรม เป็นต้น

ส่วนที่ ๒ ผลการดำเนินงานของ กพยช. และคณะอนุกรรมการ ประกอบด้วย ภาพรวมการดำเนินงานของ กพยช. และภาพรวมการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการภายใต้ กพยช.

ส่วนที่ ๓ ผลการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของ กพยช. ตามพระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ (มาตรา ๑๐)

ส่วนที่ ๔ การขับเคลื่อนแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕)

ส่วนที่ ๕ ผลการดำเนินงานของฝ่ายเลขานุการ (สำนักงานกิจการยุติธรรม) เพื่อสนับสนุนภารกิจของ กพยช. ประกอบด้วย การดำเนินงานที่สำคัญ ได้แก่ การพัฒนาข้อมูลและสถิติที่สำคัญต่อการพัฒนากระบวนการยุติธรรม วารสารกระบวนการยุติธรรม การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการบริหารงานยุติธรรม สรุปผลการประชุมทางวิชาการระดับชาติว่าด้วยงานยุติธรรม ครั้งที่ ๑๘ การขับเคลื่อนงานด้านกระบวนการยุติธรรมในมิติเชิงพื้นที่ และการพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม

ส่วนที่ ๖ ภาคผนวก โดยเป็นการรวบรวมเนื้อหาเกี่ยวกับโครงสร้างอำนาจหน้าที่ และองค์ประกอบของ กพยช. คณะอนุกรรมการภายใต้ กพยช. โครงสร้างภายในสำนักงานกิจการยุติธรรม งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

มติที่ประชุม เห็นชอบร่างรายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔ คณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ตามที่ฝ่ายเลขานุการเสนอ และมอบหมายฝ่ายเลขานุการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องอื่นๆ
ไม่มี

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๓๐ น.

(นางสุพิชฌาย์ ญาณวรสิทธิ์เดชะ นุชหัตต์)

นักวิชาการยุติธรรมชำนาญการ

ผู้จัดรายงานการประชุม

(นางสาวปริยานุช จริงจิตร์)

ผู้อำนวยการกองงานคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ

ผู้จัดรายงานการประชุม

(พงษ์ธร ธัญญศิริ)

ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม

เลขานุการคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ

ผู้ตรวจรายงานการประชุม